

Civilutskottets betänkande

2025/26:CU26

En ny konsumentkreditlag

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till en ny konsumentkreditlag och övriga lagändringar med en mindre rättelse i förslaget till ändring i lagen om elektronisk kommunikation. Den nya konsumentkreditlagen syftar till att stärka konsumentskyddet och anpassa det efter de senaste årens utveckling. Den nya lagen reglerar många olika aspekter av kreditgivning till konsumenter. Det handlar bl.a. om information, ångerrätt, marknadsföring och ränte- och kostnadstak. För att motverka överskuldsättning skärps reglerna för kreditprövning. Vidare införs ett nytt tillståndskrav som innebär att fler näringsidkare som lämnar eller förmedlar krediter bl.a. ska stå under tillsyn och efterleva krav på tillräcklig kunskap och kompetens.

Genom förslagen genomförs ett EU-direktiv om konsumentkrediter.

Den nya konsumentkreditlagen och lagändringarna föreslås träda i kraft den 20 november 2026.

Utskottet anser att riksdagen bör avslå motionsyrkandena.

I betänkandet finns tre reservationer (C, MP) och ett särskilt yttrande (S).

Behandlade förslag

Proposition 2025/26:223 En ny konsumentkreditlag.

Tre yrkanden i en följdmotion.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning.....	5
Det nya konsumentkreditdirektivet	5
Utskottets överväganden.....	7
Regeringens lagförslag	7
Lagstiftningens framtida utformning.....	15
Uppföljning av den nya lagstiftningen	18
Reservationer	20
1. Ränteskillnadsersättning, punkt 2 (C).....	20
2. Ytterligare ändringar i kreditupplysningslagen, punkt 3 (C, MP).....	20
3. Uppföljning av den nya lagstiftningen, punkt 4 (C, MP).....	21
Särskilt yttrande.....	22
Regeringens lagförslag, punkt 1 (S)	22
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag.....	23
Propositionen	23
Följdmotionen	24
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	25

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Regeringens lagförslag

1. Regeringens lagförslag

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. konsumentkreditlag,
 2. lag om ändring i utsökningsbalken,
 3. lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173),
 4. lag om ändring i lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl.,
 5. lag om ändring i lagen (1989:567) om ändrade betalningsvillkor för vissa statliga bostadslån m.m.,
 6. lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,
 7. lag om ändring i lagen (1996:1179) om ändrade förutsättningar för vissa statligt reglerade bostadslån m.m.,
 8. lag om ändring i lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler,
 9. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
 10. lag om ändring i lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt,
 11. lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
 12. lag om ändring i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter,
 13. lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,
 14. lag om ändring i lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation med den ändringen att i 9 kap. 33 § första stycket 1 i ska
 - kommatecknet efter ordet ”fängelse” utgå,
 - orden ”eller slutna ungdomsvård” utgå,
 - ordet ”eller” infogas mellan orden ”fängelse” och ”rättspsykiatrisk”,
 15. lag om ändring i mervärdesskattelagen (2023:200),
 16. lag om ändring i lagen (2023:254) om vissa produkters och tjänsters tillgänglighet,
 17. lag om ändring i lagen (2023:714) om förvärv och förvaltning av nödlidande kreditavtal,
 18. lag om ändring i lagen (2026:226) om begränsning av bostadskrediter.
- Därmed bifaller riksdagen proposition 2025/26:223 punkterna 1–18.

*Lagstiftningens framtida utformning***2. Ränteskillnadsersättning**

Riksdagen avslår motion

2025/26:4088 av Alireza Akhondi m.fl. (C) yrkande 1.

*Reservation 1 (C)***3. Ytterligare ändringar i kreditupplysningslagen**

Riksdagen avslår motion

2025/26:4088 av Alireza Akhondi m.fl. (C) yrkande 2.

*Reservation 2 (C, MP)**Uppföljning***4. Uppföljning av den nya lagstiftningen**

Riksdagen avslår motion

2025/26:4088 av Alireza Akhondi m.fl. (C) yrkande 3.

Reservation 3 (C, MP)

Stockholm den 19 maj 2026

På civilutskottets vägnar

Andreas Lennkvist Manriquez

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Andreas Lennkvist Manriquez (V), Mikael Eskilandersson (SD), Joakim Järrebring (S), David Josefsson (M), Leif Nysmed (S), Roger Hedlund (SD), Lars Beckman (M), Denis Begic (S), Rashid Farivar (SD), Anna-Belle Strömberg (S), Jennie Wernäng (M), Larry Söder (KD), Alireza Akhondi (C), Björn Tidland (SD), Amanda Palmstierna (MP), Markus Kallifatides (S) och Patrik Karlson (L).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlar utskottet proposition 2025/26:223 En ny konsumentkreditlag. I propositionen finns en redogörelse för ärendets beredning fram till regeringens beslut om propositionen.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut återges i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2. I propositionen behandlas också en hemställan från Finansinspektionen om ändring av reglerna om marknadsföring av betaltjänster online som gavs in till Justitiedepartementet i december 2024 (Ju2024/02659). Regeringen avser inte att gå vidare med förslagen i hemställan.

En motion med tre yrkanden har väckts med anledning av propositionen. Förslagen i motionen finns i bilaga 1.

Utskottet hade den 26 oktober 2021 överläggning med företrädare för regeringen om förslaget till direktiv om konsumentkrediter.

Svenska Bankföreningen har lämnat in en skrivelse i ärendet.

I ärendet har vidare UC AB, Creditsafe Sverige AB, Dun & Bradstreet Sverige, Syna AB och Valitive Credit AB lämnat in en gemensam skrivelse.

Det nya konsumentkreditdirektivet

Europaparlamentet och rådet antog den 18 oktober 2023 direktiv (EU) 2023/2225 om konsumentkreditavtal och om upphävande av direktiv 2008/48/EG (2023 års direktiv). Direktivet reglerar frågor om avtal mellan kreditgivare och konsument och upphäver konsumentkreditdirektivet från 2008 (2008 års direktiv). Syftet med direktivet är att säkerställa en hög nivå av konsumentskydd samt underlätta framväxten av en väl fungerande inre marknad för konsumentkrediter i EU. Det nya konsumentkreditdirektivet reglerar i stor utsträckning samma områden som 2008 års direktiv. Det rör sig bl.a. om informationskrav till konsumenten, krav på marknadsföring, konsumentens ångerrätt, skyldigheten att genomföra en kreditprövning och konsumentens rätt att betala krediten i förtid. En stor del av bestämmelserna har dock ändrats och ytterligare krav ställs på kreditgivare. Exempelvis har informationskraven utökats och det ställs strängare krav på kreditprövningen jämfört med 2008 års direktiv. Direktivets tillämpningsområde har dessutom breddats och flera av de undantag som möjliggjordes i 2008 års direktiv har tagits bort. Bland annat omfattas nu räntefria krediter som lämnas i handeln av en annan aktör än säljaren, dvs. krediter av typen köp-nu-betala-senare, av direktivet.

I 2023 års direktiv regleras även vissa aspekter av kreditgivarens verksamhet. Det ställs exempelvis krav på registrering, tillstånd och tillsyn

över kreditgivare som även ska efterleva krav på kunskap- och kompetens hos sin personal.

Det nya konsumentkreditdirektivet är ett s.k. fullharmoniseringsdirektiv. Det innebär att medlemsstaterna inte får behålla eller införa andra bestämmelser i sin nationella rätt som skiljer sig från vad som fastställs genom direktivet, såvida inte annat anges. I de delar direktivet är fullharmoniserat finns ändå utrymme för medlemsstaterna att anpassa såväl terminologi och systematik som valda lagtekniska lösningar. Bestämmelserna i direktivet är i likhet med 2008 års direktiv tvingande till konsumentens förmån.

Utskottets överväganden

Regeringens lagförslag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till en ny konsumentkreditlag och övriga lagändringar med en mindre rättelse i förslaget till ändring i lagen om elektronisk kommunikation.

Jämför det särskilda yttrandet (S).

Propositionen

Regeringen anför att genomförandet av det nya konsumentkreditdirektivet utgör en viktig del av regeringens arbete för ett högt och balanserat konsumentskydd vid kreditgivning. Samtidigt som konsumenter får tillgång till en sund och väl fungerande kreditmarknad med ett högt konsumentskydd, gynnar det näringsidkarna att det harmoniserade området på konsumentkreditområdet utökas och att det skapas enhetliga regler på den inre marknaden.

Regeringen föreslår att det nya konsumentkreditdirektivet i huvudsak ska genomföras genom en ny konsumentkreditlag som ersätter 2010 års konsumentkreditlag, och – när det gäller direktivets näringsrättsliga regler – genom ändringar i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter. Regeringen föreslår även att den sistnämnda lagen ska byta namn till lagen om verksamhet med bostadskrediter och vissa andra konsumentkrediter (se nedan).

En ny konsumentkreditlag

Förslaget innebär bl.a. följande.

Den nya konsumentkreditlagens tillämpningsområde

Den nya konsumentkreditlagen ska omfatta i princip alla slags krediter som näringsidkare lämnar eller erbjuder konsumenter. Lagen ska även omfatta avtal om nyttjanderätt till lös sak, om konsumenten har en möjlighet att förvärva saken.

Vissa kredittyper ska även i den nya lagen undantas från ett antal av lagens regler. Det gäller bostadskrediter, särskilda fakturakrediter och värdepapperskrediter.

Grundläggande bestämmelser

Avtalsvillkor som i jämförelse med bestämmelserna i konsumentkreditlagen är till nackdel för konsumenten ska vara utan verkan mot konsumenten.

Näringsidkaren ska vara skyldig att iaktta god kreditgivningssed i förhållande till konsumenten och ska då omsorgsfullt ta tillvara konsumentens

intressen. Näringsidkaren ska också vara skyldig att lämna konsumenten de förklaringar som konsumenten behöver för att avgöra om krediten och kompletterande tjänster passar hans eller hennes behov och ekonomiska situation.

Information, förklaringar och dokumentation som ska lämnas enligt lagen ska vara kostnadsfri för konsumenten.

Allmän information om krediter

Näringsidkare ska tillhandahålla allmän information om krediter som erbjuds konsumenter. Informationen ska innehålla uppgifter om bl.a. kreditavtalets löptid, kreditkostnaden och vilka räntor som erbjuds samt en beskrivning av ångerrätten. Informationen ska ges på ett klart och begripligt sätt i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten och som konsumenten får välja. Om informationen tillhandahålls i näringsidkarens lokaler ska den åtminstone finnas tillgänglig i en handling. Särskilda regler ska gälla för bostadskrediter.

Marknadsföring

Bestämmelser i 2010 års lag om måttfullhet och om en särskild upplysning vid marknadsföring av krediter ska föras över till den nya konsumentkreditlagen. Detsamma gäller med vissa justeringar bestämmelserna om den information som ska lämnas vid marknadsföring.

I den nya lagen ska det vidare anges att vissa marknadsföringsåtgärder ska vara förbjudna. Det gäller marknadsföring av krediter som innehåller formuleringar som hos en konsument kan skapa oriktiga förväntningar på krediters tillgänglighet, kreditkostnader eller det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten. Detsamma ska gälla i fråga om marknadsföring som anger att skulder och betalningsförsummelser har liten eller ingen betydelse för kreditprövningen eller antyder att krediter ersätter besparingar, leder till förbättrade ekonomiska förutsättningar eller ökad levnadsstandard. Marknadsföring som är i strid med detta ska anses som otillbörlig mot konsumenter.

I den nya lagen ska det även införas en bestämmelse om information vid erbjudanden som har personanpassats på grundval av automatiserad behandling av personuppgifter. Om ett erbjudande om en kredit helt grundar sig på automatiserad behandling ska konsumenten upplysas om detta.

För marknadsföring av bostadskrediter ska gälla särskilda krav.

Förhandsinformation

Innan ett kreditavtal ingås ska näringsidkaren ge konsumenten förhandsinformation i ett särskilt formulär. Formuläret ska lämnas till konsumenten i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten och som konsumenten får välja. Skyldigheten att lämna förhandsinformation ska inte gälla för säljare av varor och tjänsteleverantörer som vid sidan om sin huvudsakliga verksamhet förmedlar krediter.

Förhandsinformationen ska lämnas i rimlig tid innan kreditavtalet ingås. Om den lämnas senare än en dag innan avtalet ingås och det föreligger

ångerrätt ska näringsidkaren vara skyldig att inom sju dagar efter ingåendet på nytt informera om konsumentens rätt att ångra avtalet.

Särskilda regler om förhandsinformation ska gälla vid telefonförsäljning.

Information vid rådgivning

Den nya konsumentkreditlagen ska innehålla bestämmelser om information vid rådgivning som i huvudsak motsvarar det som enligt 2010 års lag tillämpas för bostadskrediter. Bestämmelserna ska gälla för alla krediter som omfattas av lagen och anpassas till 2023 års direktiv.

Det ska även införas en skyldighet för näringsidkaren att vid rådgivning varna konsumenten om en kredit med hänsyn till dennes ekonomiska situation kan innebära en särskild risk för konsumenten. Kravet ska även gälla vid rådgivning om bostadskrediter.

Påföljder om information inte ges

En näringsidkare som åsidosätter sin informationsskyldighet ska kunna åläggas sanktioner enligt marknadsföringslagen (2008:486). Sådana överträdelser ska kunna leda till utdömande av marknadsstörningsavgift.

Kravet på kreditprövning

Näringsidkarens skyldighet att göra en kreditprövning innan ett kreditavtal ingås ska skärpas. Av den nya konsumentkreditlagen ska det framgå att kreditprövningen ska vara grundlig och göras i konsumentens intresse. En kredit ska få beviljas endast om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra sitt åtagande. Om krediten innebär ett solidariskt betalningsansvar för mer än en konsument ska kreditprövningen göras utifrån konsumenternas gemensamma ekonomiska förutsättningar. En väsentlig ökning av krediten ska föregås av en ny kreditprövning.

Kreditprövningen ska grundas på uppgifter om konsumentens ekonomiska förhållanden. Uppgifterna ska alltid avse konsumentens inkomster, utgifter och skulder. Därutöver ska kreditprövningen grundas på konsumentens andra finansiella och ekonomiska åtaganden om det är nödvändigt och proportionerligt i förhållande till vilken slags kredit det rör sig om, kreditavtalets löptid och belopp samt riskerna med krediten för konsumenten. Kreditgivaren ska vara skyldig att på ett lämpligt sätt kontrollera uppgifterna.

Kreditförmedlare ska vara skyldiga att vidareförmedla information som är av betydelse för kreditprövningen.

Reglerna om kreditprövningskrav ska även gälla för bostadskrediter. För bostadskrediter föreslås därutöver även särskilda bestämmelser.

Kreditgivarens informationsskyldighet vid kreditprövning

Kreditgivaren ska vara skyldig att på konsumentens begäran och genom mänsklig medverkan granska beslutet om kreditprövning. Kreditgivaren ska även bl.a. förklara vilken betydelse automatiserad behandling av personuppgifter haft för ställningstagandet till kreditansökan och informera om riskerna med automatiserad behandling.

När en kredit inte beviljas ska kreditgivaren snarast underrätta konsumenten om orsakerna till det och när det finns anledning informera om vart konsumenten kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor.

För en enhetlig reglering ska reglerna om kreditgivarens informations- skyldighet vid kreditprövning gälla även bostadskrediter.

Regler om kreditavtalet

En konsument ska vara bunden av ett kreditavtal eller ett avtal om en kompletterande tjänst till kreditavtalet endast om konsumenten uttryckligen samtyckt till att ingå avtalet. Regeln ska även gälla för bostadskrediter.

Flera av de nu gällande bestämmelserna om kreditavtalet ska föras över oförändrade till den nya lagen. Det gäller bl.a. bestämmelserna om konsumentens rättigheter vid överlåtelse av fordran, konsumentens rätt att framställa invändningar vid kreditköp och krav på kontantinsats.

Reglerna om räntetak och kostnadstak m.m.

Reglerna om räntetak, kostnadstak och tak för uppläggningsavgifter i 2010 års lag ska föras över till den nya konsumentkreditlagen. Detsamma gäller det särskilda taket för uppläggningsavgifter och bestämmelserna som begränsar kreditgivares möjligheter att ta ut avgifter för krediten.

Dokumentation, underrättelser och ändringar av avtalsvillkor m.m.

Bestämmelserna i 2010 års lag om dokumentation av kreditavtalet och ändringar av det ska med vissa justeringar föras över till den nya lagen. Detsamma gäller bestämmelserna om ändring av ränta samt underrättelse och information vid avtalsändringar och ränteändringar.

För kontokrediter ska det införas ett krav på att kreditgivare minst en gång i månaden ska tillhandahålla konsumenten ett kontoutdrag. Det ska även införas krav på att information om avtalsändringar och kontoutdrag ska lämnas i en handling eller i den form som angetts i kreditavtalet.

Bestämmelserna i 2010 års lag om konsumentens rätt till en betalningsplan ska föras över oförändrade till den nya lagen.

Konsumentens ångerrätt

Bestämmelserna i 2010 års lag om konsumentens ångerrätt och följderna av att ångerrätten utövas ska, med vissa ändringar och tillägg, föras över till den nya konsumentkreditlagen.

Om det vid ett kreditköp har avtalats om öppet köp för en vara och den tidsfrist som gäller enligt avtalet överstiger 14 dagar ska ångerfristen för kreditavtalet förlängas i motsvarande mån.

Ångerfristen ska aldrig börja löpa senare än ett år efter kreditavtalets ingående. Detta ska dock bara gälla om konsumenten fått föreskriven information om sin ångerrätt.

Om konsumenten lämnar eller sänder sitt meddelande om att han eller hon frånträder kreditavtalet i rätt tid och på det sätt som anges i dokumentationen

av kreditavtalet ska meddelandet få åberopas även om det försenas, förvanskas eller inte kommer fram.

Betalning av krediten i förtid och vissa frågor om uppsägning och kontokrediter

Reglerna i 2010 års lag om att konsumenten alltid har rätt att betala krediten i förtid, respektive kreditgivarens rätt att få betalning i förtid, ska föras över till den nya konsumentkreditlagen. Reglerna om beräkningen av fordran i dessa fall ska dock ändras så att det görs en reducering som omfattar samtliga kreditkostnader. De avgifter och andra kostnader som konsumenten ska betala med anledning av krediten ska sättas ned i förhållande till avtalets återstående löptid. Reglerna om reducering av fordran ska även gälla för bostadskrediter.

Den nya lagen ska även innehålla regler om ränteskillnadsersättning. Bestämmelserna om ränteskillnadsersättning i 2010 års lag ska föras över oförändrade till den nya lagen.

Om kreditgivaren vill säga upp en kontokredit med avtalad löptid eller ändra avtalsvillkoren för en sådan kredit på så sätt att kreditutrymmet minskar ska konsumenten underrättas minst 30 dagar innan uppsägningen eller ändringen av villkoren får verkan.

När en kreditgivare säger upp eller minskar kreditutrymmet för en kontokredit ska konsumenten erbjudas en möjlighet att återbetala det förfallna beloppet genom tolv lika stora månadsbetalningar.

Nuvarande regler om uppsägning av kreditavtal med obestämd löptid ska med vissa anpassningar föras över till den nya lagen.

Betalningsdröjsmål och anståndsåtgärder

Om en konsument är i dröjsmål med betalning enligt kreditavtalet ska kreditgivaren, när det är lämpligt, erbjuda alternativ till verkställighetsåtgärder. Ett sådant erbjudande ska innefatta en ändring av kreditavtalet. Vid bedömningen av om ett erbjudande är lämpligt ska kreditgivaren vara skyldig att beakta konsumentens personliga omständigheter och återbetalningsförmåga. De nya reglerna om anståndsåtgärder ska även gälla bostadskrediter.

Skuldrådgivning

Kreditgivare ska ha rutiner och riktlinjer för att tidigt upptäcka konsumenter som har ekonomiska svårigheter att fullgöra kreditavtalet. Kreditgivaren ska i sådana fall vara skyldig att informera konsumenten om vart han eller hon kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor. Reglerna ska även omfatta bostadskrediter.

Kreditupplysningsverksamhet

Regeringen föreslår att det införs en bestämmelse i kreditupplysningslagen (1973:1173) om att den som bedriver kreditupplysningsverksamhet ska informera en fysisk person som inte är näringsidkare om att en uppgift om

kreditmissbruk eller betalningsförsummelse i anledning av ett kreditavtal har registrerats inom 30 dagar från att registreringen sker.

Regeringen bedömer att svensk rätt uppfyller direktivets övriga krav på databaser för kreditupplysningsändamål.

En ny näringsrättslig reglering för konsumentkrediter

Regeringen föreslår vidare en ny näringsrättslig reglering för konsumentkrediter. Förslaget innebär bl.a. följande.

Tillämpningsområde

Lagen om verksamhet med bostadskrediter ska byta namn till lagen om verksamhet med bostadskrediter och vissa andra konsumentkrediter. Lagens tillämpningsområde ska utvidgas till sådan verksamhet med kreditgivning, kreditförmedling och rådgivning som omfattas av den föreslagna konsumentkreditlagens tillämpningsområde och som bedrivs av näringsidkare. Vissa regler ska dock även i fortsättningen gälla specifikt för bostadskrediter.

Näringsidkare som lämnar värdepapperskrediter och vissa fakturakrediter ska inte omfattas av lagen.

Tillståndsplikt

För att driva verksamhet med andra krediter än bostadskrediter ska det införas krav på tillstånd av Finansinspektionen. Tillståndsplikten ska omfatta kreditgivare och kreditförmedlare som inte huvudsakligen ägnar sig åt kreditgivning eller kreditförmedling. Tillstånd ska få ges endast till ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening. Det ska även krävas tillstånd för svenska företag som vill etablera filial utomlands och för utländska företag.

Tillståndskravet ska inte gälla för aktörer som redan har tillstånd enligt andra regelverk. Det gäller kreditinstitut, betalningsinstitut, institut för elektroniska pengar och bostadskreditinstitut. Tillstånd ska inte heller behövas för viss verksamhet som bedrivs av mindre företag.

Finansinspektionen ska föra register över de som har tillstånd att driva verksamhet med kreditgivning och kreditförmedling av andra konsumentkrediter än bostadskrediter.

Förutsättningar för tillstånd

För att få tillstånd ska det ställas krav på ett företags bolagsordning eller stadgar och att verksamheten kommer att bedrivas i enlighet med lagstiftningen. Det ska även ställas krav på att de ledande personerna inom företaget bedöms som lämpliga, utom för verksamhet som är begränsad till kreditförmedling.

Hederlighetskrav

De övergripande krav som gäller för kreditgivare och kreditförmedlare av bostadskrediter på att handla hederligt, rättvist, transparent och professionellt ska utvidgas till att omfatta verksamhet med de krediter som föreslås omfattas

av lagens tillämpningsområde. Detsamma gäller kravet på att verksamheten ska grunda sig på information om konsumentens förhållanden och särskilda krav samt rimliga antaganden om de risker för konsumenten som kan uppstå under kreditavtalets löptid.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter på området även för verksamhet med andra konsumentkrediter än bostadskrediter.

Kunskap och kompetens

Kraven på kunskap och kompetens för kreditgivare och kreditförmedlare av bostadskrediter ska utvidgas till att omfatta verksamhet med de krediter som föreslås omfattas av lagens tillämpningsområde. För att anpassas till 2023 års direktiv ska det göras ett tillägg om att personalen även ska ha tillräcklig kunskap om konsumenters rättigheter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter på området även för verksamhet med andra konsumentkrediter än bostadskrediter.

Ersättningssystem

Bestämmelserna om ersättningssystem för kreditgivare och kreditförmedlare av bostadskrediter ska utvidgas till att omfatta verksamhet med de krediter som föreslås omfattas av lagens tillämpningsområde.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter på området även för verksamhet med andra konsumentkrediter än bostadskrediter.

Rådgivning

Reglerna om vem som får tillhandahålla rådgivning om bostadskrediter och om rådgivningens standard i lagen om verksamhet med bostadskrediter ska utvidgas till att omfatta verksamhet med de krediter som föreslås omfattas av lagens tillämpningsområde. Detsamma gäller undantaget från rådgivningsförbudet för andra än kreditgivare och kreditförmedlare när det handlar om rådgivning vid enstaka tillfällen.

Tillsyn

Konsumentverket och Finansinspektionen ska på sina områden utöva tillsyn över att den nya konsumentkreditlagen följs.

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över de företag som bedriver verksamhet med konsumentkrediter enligt det tillståndskrav som föreslås i lagen om verksamhet med bostadskrediter och vissa andra konsumentkrediter. För de företag som omfattas av den lagen men som undantas från kravet på tillstånd ska Konsumentverket utöva tillsyn över att verksamheten bedrivs enligt lagens krav på bl.a. kunskap och kompetens, rådgivning och ersättningssystem.

De nuvarande bestämmelserna om Konsumentverkets verktyg för tillsyn och ingripande ska föras över till den nya konsumentkreditlagen. Bestämmelserna ska gälla även vid myndighetens tillsyn över lagen om verksamhet med bostadskrediter och vissa andra konsumentkrediter.

Marknadsföringslagens sanktionsbestämmelser ska tillämpas vid överträdelse av reglerna om näringsidkarens förklaringskyldighet.

Regeringen bedömer att svensk rätt redan uppfyller direktivets krav när det gäller Finansinspektionens verktyg för tillsyn av verksamhet med konsumentkrediter.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Den nya konsumentkreditlagen och ändringarna i annan lagstiftning föreslås träda i kraft den 20 november 2026.

Den upphävda konsumentkreditlagen ska fortfarande gälla för kreditavtal som har ingåtts och för marknadsföring som skett före ikraftträdandet. Vissa bestämmelser i den nya lagen ska dock tillämpas på kreditavtal med obestämd löptid som har ingåtts före ikraftträdandet.

I fråga om lagen om verksamhet med bostadskrediter ska en kreditgivare eller en kreditförmedlare som vid ikraftträdandet driver och har rätt att driva verksamhet med kreditgivning eller kreditförmedling av andra konsumentkrediter än bostadskrediter få driva verksamheten utan tillstånd enligt den lagen fram till den 20 november 2027 eller, om ansökan om tillstånd kommit in till Finansinspektionen inom denna tid, till dess att ansökan har prövats slutligt.

Sanktionsavgifter ska endast få tas ut för överträdelse som har skett efter ikraftträdandet.

Utskottets ställningstagande

Under de senaste åren har det skett en omfattande utveckling på konsumentkreditmarknaden. I takt med digitaliseringen har nya kreditprodukter utvecklats. Kreditköp sker ofta online och konsumenter exponeras för möjligheten att ta en kredit i såväl traditionella medieflöden och reklam som i marknadsföring online och i smarta telefoner och applikationer. Samtidigt har överskuldssättningen ökat. I propositionen föreslår regeringen bl.a. en ny konsumentkreditlag som syftar till att stärka konsumentskyddet och anpassa det efter de senaste årens utveckling. Utskottet välkomnar regeringens förslag.

Det har inte väckts någon motion som går emot att riksdagen antar regeringens lagförslag. Lagförslagen bör därför, med en mindre rättelse i förslaget till ändring i lagen om elektronisk kommunikation, antas av de skäl som anförs i propositionen. Rättelsen föreslås för att anpassa lagtexten till den lydelse som beslutats i ett annat ärende (se prop. 2025/26:132, bet. 2025/26:JuU30, rskr. 2025/26:241).

Utskottet övergår nu till att behandla motionsyrkanden med förslag om tillkännagivanden i frågor som anknyter till lagförslagen.

Lagstiftningens framtida utformning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om översyn av reglerna om ränteskillnadsersättning och ytterligare ändringar i kreditupplysningslagen. Utskottet hänvisar till propositionen och tidigare ställningstaganden.

Jämför reservation 1 (C) och 2 (C, MP).

Motionen

I kommittémotion 2025/26:4088 yrkande 1 föreslår Alireza Akhondi m.fl. (C) ett tillkännagivande till regeringen om att se över bankernas möjligheter att ta ut ränteskillnadsersättning vid byte av bank. Motionärerna anser att konsumentkreditlagen på ett tydligare sätt bör lägga grunden för en starkare konkurrens på kreditmarknaden som kommer konsumenterna till nytta. Motionärerna anser vidare att regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag till ändringar i kreditupplysningslagen när det gäller rättelse och gallring av uppgifter. Ett tillkännagivande föreslås i enlighet med detta (yrkande 2).

Nuvarande regler om ränteskillnadsersättning

En konsument har enligt 2010 års konsumentkreditlag alltid rätt att betala en skuld till kreditgivaren före den avtalade förfallotiden (32 §). Om en konsument vill lösa ett bundet lån i förtid, innan bindningstiden har gått ut, har banken rätt till s.k. ränteskillnadsersättning. Ersättningen fungerar som en garanti för kreditgivaren för den förlust som uppstår i och med att låntagaren inte betalar ränta fram till den avtalade villkorsändringsdagen.

Den 1 juli 2025 infördes en ny modell i 36 § konsumentkreditlagen för beräkning av ränteskillnadsersättning vid förtidsbetalning av bundna bostadslån (prop. 2024/25:97, bet. 2024/25:CU17, rskr. 2024/25:191). Enligt den nya schablonregeln ska räntan på krediten inte längre beaktas vid beräkningen av ränteskillnadsersättningen. Ränteskillnadsersättningen får i stället högst uppgå till skillnaden mellan en viss jämförelseränta när räntebindningstiden inleds och motsvarande jämförelseränta vid tidpunkten för förtidsbetalningen. Som jämförelseränta ska marknadsräntan för avtal om byte av räntebetalningar (s.k. swapränta) användas. Syftet med lagändringen är framför allt att minimera risken för omotiverade skillnader mellan olika låntagare som förtidsbetalar sitt bundna bostadslån och att göra det enklare för låntagarna att planera sin ekonomi och konkurrensutsätta sina bostadslån.

Ränteskillnadsersättningen för en annan kredit än en bostadskredit får högst motsvara en procent av det förtidsbetalade beloppet eller, om det vid tidpunkten för förtidsbetalningen är kortare tid än ett år kvar av kreditavtalets löptid, en halv procent av det förtidsbetalade beloppet. Ersättningen får dock inte vara större än det belopp som konsumenten skulle ha betalat i ränta under den återstående löptiden enligt kreditavtalet.

Propositionen

I propositionen föreslår regeringen att bestämmelserna om ränteskillnadsersättning i 2010 års konsumentkreditlag ska föras över oförändrade till den nya lagen.

När det gäller behovet av ändringar i kreditupplysningslagen med anledning av 2023 års direktiv anför regeringen bl.a. följande (s. 156):

Enligt direktivet ska medlemsstaterna när det gäller kreditavtal säkerställa att det finns klagomålsförfaranden för att underlätta för konsumenter att ifrågasätta innehållet i databaser, inklusive information som kan erhållas av tredje parter genom de databaserna (artikel 19.8). Kreditupplysningslagen innehåller bestämmelser om rättelse, komplettering och radering av uppgifter som behandlas i kreditupplysningsverksamhet (12 §). Om det finns anledning att misstänka att en uppgift som behandlas i kreditupplysningsverksamhet under den senaste tolv månadersperioden är oriktig eller missvisande, är den som bedriver verksamhet skyldig att utan dröjsmål vidta skäliga åtgärder för att utreda förhållandet. Om det visar sig att uppgiften är felaktig, ska den rättas, raderas eller kompletteras. Om en oriktig eller missvisande uppgift tagits in i en kreditupplysning som lämnats ut ska rättelse eller komplettering så snart det kan ske tillställas den som under den senaste tolv månadersperioden fått del av uppgiften. Bestämmelsen förutsätter att den som uppgiften avser kan göra en framställning till kreditupplysningsföretaget gällande fråga om rättelse eller liknande åtgärd (se 12 § sjätte stycket). Enligt regeringens mening tillgodoser bestämmelsen direktivets krav på klagomålsförfaranden. Några ytterligare åtgärder för att genomföra artikel 19.8 behövs därför inte.

Enligt direktivet ska databasleverantörer ha rutiner för att säkerställa att informationen i deras databaser är aktuell och korrekt samt att konsumenterna informeras om att en registrering av en utestående kreditfordran skett inom 30 dagar efter registreringen och om sina rättigheter i enlighet med dataskyddsförordningen (artikel 19.7).

Enligt kreditupplysningslagen ska kreditupplysningsverksamhet bedrivas så att den inte leder till att oriktiga eller missvisande uppgifter lämnas ut (5 §). Kreditupplysningsföretag har en skyldighet att gallra uppgifter om en fysisk person när det inte längre är nödvändigt att bevara uppgiften med hänsyn till ändamålet med behandlingen (8 §). Genom dessa bestämmelser, liksom bestämmelserna om rättelse, komplettering och radering av uppgifter (12 §) lever svensk rätt upp till kravet på att databasleverantörer ska ha rutiner för att säkerställa att informationen i deras databaser är korrekt.

Tidigare behandling

Ett motionsyrkande om att se över bankernas möjligheter att ta ut ränteskillnadsersättning vid byte av bank behandlades av civilutskottet i samband med lagstiftningsärendet våren 2025. Utskottet behandlade även ett motsvarande motionsyrkande våren 2026 i betänkande 2025/26:CU17. Utskottet var våren 2025 inte berett att föreslå något sådant undantag från betalningsskyldigheten som föreslogs i motionsyrkandet. Utskottet stod våren 2026 fast vid detta ställningstagande. Motionsyrkandena avstyrktes och riksdagen följde utskottets förslag.

Finansutskottet behandlade våren 2026 motionsyrkanden om att stärka rätten att begära rättelse i kreditupplysningsregister och om en översyn av kreditupplysningslagen i betänkande 2025/26:FiU22. Utskottet anförde att när det gäller frågan om vilka uppgifter som får lämnas i kreditupplysningar bygger regleringen på en avvägning mellan intresset av en väl fungerande kreditmarknad och skyddet för den enskildes integritet. Motionsyrkandena avstyrktes och riksdagen följde finansutskottets förslag.

Utskottets ställningstagande

När det gäller motionsyrkandet om att se över bankernas möjligheter att ta ut ränteskillnadsersättning vid byte av bank har utskottet tidigare i betänkandet ställt sig bakom regeringens förslag till en ny konsumentkreditlag som bl.a. innebär att bestämmelserna om ränteskillnadsersättning i 2010 års konsumentkreditlag förs över oförändrade till den nya lagen. Ett motionsyrkande om att se över bankernas möjligheter att ta ut ränteskillnadsersättning vid byte av bank behandlades även av utskottet våren 2025 i samband med lagstiftningsärendet om ny modell för beräkning av ränteskillnadsersättning vid förtidsbetalning av bundna bostadslån och våren 2026 i betänkande 2025/26:CU17. Utskottet avstyrkte motionsyrkandena och riksdagen följde utskottets förslag. Utskottet ser inte skäl till att göra någon annan bedömning när det gäller det aktuella motionsyrkandet. Motion 2025/26:4088 yrkande 1 bör avslås.

När det sedan gäller motionsyrkandet om ytterligare ändringar i kreditupplysningslagen innehåller lagen bestämmelser om rättelse, komplettering och radering av uppgifter som behandlas i kreditupplysningsverksamhet. Om det finns anledning att misstänka att en uppgift som behandlas i kreditupplysningsverksamhet under den senaste tolv månadersperioden är oriktig eller missvisande, är den som bedriver verksamheten skyldig att utan dröjsmål vidta skäliga åtgärder för att utreda förhållandet. Om det visar sig att uppgiften är felaktig, ska den rättas, kompletteras eller raderas. Kreditupplysningsföretag har vidare en skyldighet att gallra uppgifter om en fysisk person när det inte längre är nödvändigt att bevara uppgiften med hänsyn till ändamålet med behandlingen. Enligt regeringens bedömning uppfyller bestämmelserna direktivets krav på klagomålsförfaranden och att databasleverantörer ska ha rutiner för att säkerställa att informationen i deras

databaser är korrekt. Vidare har finansutskottet nyligen behandlat och avstyrkt motionsyrkanden om att stärka rätten att begära rättelse i kreditupplysningsregister och om en översyn av kreditupplysningslagen. Mot denna bakgrund ser utskottet inte skäl för något tillkännagivande till regeringen om ytterligare ändringar i kreditupplysningslagen. Även motion 2025/26:4088 yrkande 2 bör därför avslås.

Uppföljning av den nya lagstiftningen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om en uppföljning av den nya lagstiftningen. Utskottet utgår från att regeringen på ett lämpligt sätt följer upp och utvärderar den nya lagstiftningen och därefter återkommer med förslag om det bedöms motiverat.

Jämför reservation 3 (C, MP).

Motionen

I kommittémotion 2025/26:4088 yrkande 3 föreslår Alireza Akhondi m.fl. (C) ett tillkännagivande till regeringen om behovet av att följa upp den nya lagstiftningen och genomförandet av direktivet.

2023 års konsumentkreditdirektiv

Enligt artikel 46.1 i 2023 års direktiv ska kommissionen senast den 20 november 2029 och därefter vart fjärde år göra en utvärdering av direktivet. Utvärderingen ska bl.a. omfatta en bedömning av genomförandet av sanktionsbestämmelserna i artikel 44.1 och 44.2, särskilt av effektiviteten och den avskräckande effekten hos de sanktioner som ålagts enligt artikeln. I ingressen till direktivet (skäl 93) anges bl.a. att det är nödvändigt att se över hur effektivt direktivet fungerar, tillsammans med framstegen med att upprätta en inre marknad med hög konsumentskyddsnivå för kreditavtal. Vid utvärderingen av direktivet bör kommissionen analysera de ekonomiska trenderna i unionen och situationen på den berörda marknaden, såsom framväxten av nya former av finansiella tjänster, digitala trender samt volymer och trender för gränsöverskridande tillhandahållande av krediter. Den bör också undersöka hur effektivt direktivet är, inbegripet de kostnader och fördelar det medför för företag och konsumenter.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har ställt sig bakom regeringens förslag i propositionen. Genom förslagen genomförs 2023 års EU-direktiv om konsumentkrediter. Utskottet utgår från att regeringen på ett lämpligt sätt följer upp och utvärderar den nya

lagstiftningen och därefter återkommer med förslag om det bedöms vara motiverat. Vidare ska kommissionen enligt direktivet senast den 20 november 2029 och därefter vart fjärde år göra en utvärdering av direktivet. I ingressen till direktivet anges bl.a. att kommissionen vid utvärderingen av direktivet bör analysera de ekonomiska trenderna i unionen och situationen på den berörda marknaden, såsom framväxten av nya former av finansiella tjänster, digitala trender samt volymer och trender för gränsöverskridande tillhandahållande av krediter. Kommissionen bör också undersöka hur effektivt direktivet är, inbegripet de kostnader och fördelar det medför för företag och konsumenter. Därmed ser utskottet inte behov av något tillkännagivande med anledning av motionsyrkandet, som därför bör avslås.

Reservationer

1. Ränteskillnadsersättning, punkt 2 (C)

av Alireza Akhondi (C).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2025/26:4088 av Alireza Akhondi m.fl. (C) yrkande 1.

Ställningstagande

I propositionen föreslår regeringen att nu gällande regler om ränteskillnadsersättning förs över oförändrade till den nya konsumentkreditlagen. För konsumenterna är det viktigt att det finns en sund konkurrens på bankmarknaden och att det är möjligt att byta bank utan överdrivet krångel. Den tekniska utvecklingen har medfört att det i praktiskt hänseende är enklare än tidigare att byta bank. Däremot har inte lagstiftningen fullt ut anpassats till detta. Lagen bör på ett tydligare sätt lägga grunden för en starkare konkurrens på kreditmarknaden som kommer konsumenterna till nytta. Jag anser därför att det finns skäl att se över bankernas möjligheter att ta ut ränteskillnadsersättning vid byte av bank.

Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen.

2. Ytterligare ändringar i kreditupplysningslagen, punkt 3 (C, MP)

av Alireza Akhondi (C) och Amanda Palmstierna (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2025/26:4088 av Alireza Akhondi m.fl. (C) yrkande 2.

Ställningstagande

Vi anser att det är olyckligt att regeringen i propositionen inte har föreslagit några ändringar i kreditupplysningslagen när det gäller konsumentens rätt att begära rättelse. Betalningsanmärkningar kan få långtgående konsekvenser även om skälen till att de uppstått varierar kraftigt. Inaktuella uppgifter eller anmärkningar som undanröjts bör därför inte kvarstå på ett sätt som är orimligt i förhållande till konsumentens situation. Enligt vår mening bör regeringen därför återkomma till riksdagen med förslag till ytterligare ändringar i kreditupplysningslagen när det gäller de aktuella frågorna.

Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkänna för regeringen.

3. Uppföljning av den nya lagstiftningen, punkt 4 (C, MP)

av Alireza Akhondi (C) och Amanda Palmstierna (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2025/26:4088 av Alireza Akhondi m.fl. (C) yrkande 3.

Ställningstagande

Det är viktigt att ha en sammanhållen och tydlig lagstiftning när det gäller krediter. Vi tycker att det är positivt att ambitionen är att den nya lagstiftningen ska vara mer sammanhållen och i takt med tiden än den tidigare. De senaste decennierna har teknikutvecklingen varit snabb och de senaste åren har den accelererat. Regeringens proposition tar delvis hänsyn till detta, vilket vi välkomnar. Det är dock svårt att överblicka i vilken utsträckning den nya konsumentkreditlagen fullt ut är anpassad till de förutsättningar som råder på kreditmarknaden i dag och kan föreligga de kommande åren. Vi anser därför att det finns ett stort behov av en uppföljning av lagstiftningen. Därefter bör regeringen ta fram förslag till de lagändringar som behövs. Uppföljningen bör också omfatta genomförandet av direktivet. Det är viktigt att granska hur direktivet påverkar såväl den svenska kreditmarknaden som kreditmarknaden inom EU för att på så sätt möjliggöra att den svenska lagstiftningen utformas på ett ändamålsenligt sätt. Det är regeringens uppgift att se till att en sådan uppföljning kommer till stånd.

Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkänna för regeringen.

Särskilt yttrande

Regeringens lagförslag, punkt 1 (S)

Joakim Järrebring (S), Leif Nysmed (S), Denis Begic (S), Anna-Belle Strömberg (S) och Markus Kallifatides (S) anför:

Förslaget till ny konsumentkreditlag innebär ett stärkt konsumentskydd med bl.a. skärpta krav på kreditprövningen och en modernisering av regelverket i linje med EU:s nya direktiv. Vi välkomnar förslaget och har ställt oss bakom förslagen i propositionen.

Samtidigt vill vi socialdemokrater för egen del lyfta behovet av att stärka kreditprövningen ytterligare för att förbättra möjligheten för kreditgivare att få en samlad helhetsbild av varje konsuments skuldsituation. I det sammanhanget är tillgången till ett skuld- och kreditregister av central betydelse. Som framgår av propositionen har regeringen dock bedömt att det inte är möjligt att hantera frågan om inrättande av ett skuld- och kreditregister inom ramen för detta lagstiftningsärende.

Vi vill också understryka att ett stärkt regelverk förutsätter en fungerande tillsyn. Utan tillräckliga resurser och tydliga mandat till berörda myndigheter finns det en risk att lagstiftningen inte får avsedd effekt.

Vi kommer att noga följa utvecklingen när det gäller dessa frågor och ta nödvändiga initiativ i andra sammanhang.

BILAGA I

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2025/26:223 En ny konsumentkreditlag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till konsumentkreditlag.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i utökningsbalken.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173).
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1989:567) om ändrade betalningsvillkor för vissa statliga bostadslån m.m.
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1996:1179) om ändrade förutsättningar för vissa statligt reglerade bostadslån m.m.
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler.
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).
10. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt.
11. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.
12. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter.
13. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.
14. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation.
15. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (2023:200).
16. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2023:254) om vissa produkters och tjänsters tillgänglighet.
17. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2023:714) om förvärv och förvaltning av nödlidande kreditavtal.

18. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2026:226) om begränsning av bostadskrediter.

Följdmotionen

2025/26:4088 av Alireza Akhondi m.fl. (C):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bankernas möjligheter att ta ut ränteskillnadsersättning vid byte av bank och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma till riksdagen med ytterligare justeringar i kreditupplysningslagen och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av uppföljning av den nya lagen och genomförandet av direktivet och tillkännager detta för regeringen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till konsumentkreditlag

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Grundläggande bestämmelser

Lagens innehåll

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om skydd för konsumenter när det gäller krediter.

2 § Lagen är indelad i följande kapitel.

- Grundläggande bestämmelser (1 kap.)
- Allmän information och marknadsföring (2 kap.)
- Näringsidkarens skyldigheter innan ett avtal ingås (3 kap.)
- Kreditavtalet (4 kap.)
- Konsumentens ångerrätt (5 kap.)
- Förtidsbetalning av krediter och vissa frågor om uppsägning (6 kap.)
- Återtaganderätt vid kreditköp av vara (7 kap.)
- Bostadskrediter (8 kap.)
- Tillsyn, påföljder och överklagande (9 kap.)

Uttryck i lagen

3 § I lagen avses med

bostadskredit:

– en kredit som är förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller som är förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet, eller

– en kredit som tas i syfte att förvärva eller behålla äganderätt till sådan egendom, om det inte är fråga om en tillfällig finansieringslösning under övergången till ett annat finansiellt arrangemang och krediten har en obestämd löptid eller ska återbetalas inom 12 månader,

bostadskredit i utländsk valuta: en bostadskredit i en annan valuta än

– valutan i det land inom EES där konsumenten är bosatt,

– valutan som konsumenten får sin inkomst i, eller

– valutan som konsumenten har de tillgångar i som ska användas som betalning av krediten,

effektiv ränta: kreditkostnaden angiven som en årlig ränta beräknad på kreditbeloppet, i förekommande fall med hänsyn tagen till att delbetalningar ska göras under den löpande kredittiden,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2225 av den 18 oktober 2023 om konsumentkreditavtal och om upphävande av direktiv 2008/48/EG, i den ursprungliga lydelsen.

förbehåll om återtaganderätt: ett avtalsvillkor som ger kreditgivaren möjlighet att återta en vara, om köparen inte fullgör sin del av kreditköpsavtalet,

konsument: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,

kontantpris: det pris till vilket en vara eller tjänst vanligen erbjuds konsumenter mot kontant betalning,

kontokredit: ett kreditavtal som innebär en fortlöpande rätt att utnyttja ett kreditutrymme,

kreditavtal: ett avtal om lån, kontokredit, betalningsansånd eller liknande,

kreditfordran: summan av kreditbeloppet och kreditkostnaden,

kreditförmedlare: en näringsidkare som, utan att vara kreditgivare och mot ersättning, erbjuder ett kreditavtal, bistår en konsument innan ett kreditavtal ingås eller ingår ett kreditavtal som ombud för kreditgivaren,

kreditgivare: den som lämnar krediten eller övertar den ursprungliga kreditgivarens fordran,

kreditkostnad: summan av räntor, avgifter och andra kostnader som konsumenten ska betala med anledning av krediten, inklusive nödvändiga kostnader för värdering, dock med undantag för notariatavgifter,

kreditköp: ett köp av en vara eller tjänst som finansieras genom en kredit som lämnas av

– säljaren, eller

– annan kreditgivare, om det görs på grund av en överenskommelse mellan denne och säljaren eller om varan eller tjänsten anges i kreditavtalet,

kreditränta: räntekostnaden per år för den vid varje tid obetalda delen av krediten angiven som en ränta,

mindre företag: ett företag som sysselsätter färre än 250 personer och vars årsomsättning inte överstiger 50 miljoner euro eller vars balansomslutning inte överstiger 43 miljoner euro per år,

näringsidkare: en fysisk eller juridisk person som handlar för ändamål som har samband med den egna näringsverksamheten,

referensvärde: det värde som anges i artikel 3.1.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014,

rådgivning: personanpassade rekommendationer till en konsument om kreditavtal,

särskild fakturakredit: ett kreditköp som finansieras genom en kredit som lämnas av säljaren, inte medför några kreditkostnader och ska betalas tillbaka inom 50 dagar från den dag då varan eller tjänsten levererades; om avtalet är ett distansavtal som ingås online och säljaren inte är ett mindre företag ska dock krediten betalas tillbaka inom 14 dagar och fordran inte säljas under kreditens löptid,

värdepapperskredit: en kredit som lämnas av ett kreditinstitut eller värdepappersbolag för finansiering av ett köp av finansiella instrument från institutet eller bolaget.

Lagens tillämpningsområde

4 § Denna lag gäller för krediter som en näringsidkare lämnar eller erbjuder en konsument. Lagen gäller också för krediter som någon annan än en näringsidkare lämnar eller erbjuder en konsument, om en kreditförmedlare agerar som ombud för kreditgivaren.

5 § Vad som i denna lag sägs om kreditavtal ska också gälla för avtal om nyttjanderätt till lös sak, om konsumenten enligt avtalet har en möjlighet eller skyldighet att förvärva saken.

6 § Lagen gäller inte författningsreglerade lån som lämnas av offentliga medel och inte heller lån som lämnas i pantbanksverksamhet enligt pantbankslagen (1995:1000).

7 § Bestämmelserna i 2–7 kap. gäller för bostadskrediter i den utsträckning som framgår av 8 kap.

Lagens bestämmelser gäller inte för särskilda fakturakrediter eller värdepapperskrediter när det är särskilt angivet.

Avtalsvillkor som avviker från lagen

8 § Ett avtalsvillkor som i jämförelse med bestämmelserna i denna lag är till nackdel för konsumenten är utan verkan mot denne, om inte något annat anges i lagen.

God kreditgivningssed

9 § En näringsidkare ska i sitt förhållande till en konsument agera på ett sätt som stämmer överens med god kreditgivningssed. Näringsidkaren ska då omsorgsfullt ta till vara konsumentens intressen.

Kostnadsfri information

10 § Informationen, dokumentationen och förklaringarna som näringsidkaren ska lämna enligt denna lag ska vara kostnadsfria för konsumenten.

2 kap. Allmän information och marknadsföring

Allmän information

1 § En näringsidkare ska tillhandahålla allmän information om krediter som näringsidkaren erbjuder konsumenter.

Informationen ska innehålla uppgifter om

1. näringsidkarens namn, organisationsnummer, postadress, telefonnummer och e-postadress,
2. de ändamål som krediten får användas för,
3. kreditavtalets löptid,
4. vilket slags kreditränta som kan erbjudas, inklusive huruvida räntan är rörlig eller bunden och vilka räntebindningstider som erbjuds, och en kort beskrivning av vad som kännetecknar olika räntor och vad de innebär för konsumenten,

5. vilket referensvärde som kreditavtalet i förekommande fall hänvisar till och vem som kontrollerar tillhandahållandet av referensvärdet samt en beskrivning av vad det innebär för konsumenten att referensvärdet används,

6. kreditfordran, med angivande av kreditbeloppet och kreditkostnaden, och den effektiva räntan genom att använda representativa exempel,

7. eventuella andra kostnader som ska betalas i samband med ett kreditavtal,

8. olika alternativ för återbetalning av krediten med angivande av amorteringarnas antal, regelbundenhet och belopp,

9. villkoren för återbetalning i förtid,

10. en beskrivning av ångerrätten enligt 5 kap.,

11. konsekvenserna av att kreditavtalet inte följs,

12. huruvida det krävs att konsumenten öppnar ett konto som möjliggör betalning av amorteringar och kostnader, och

13. huruvida konsumenten förutsätts köpa andra tjänster för att kunna få krediten på de marknadsförda villkoren och, i så fall, om dessa även kan köpas av någon annan.

2 § Informationen i 1 § ska tillhandahållas på ett klart och begripligt sätt i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten och som konsumenten får välja.

Om informationen tillhandahålls i näringsidkarens lokaler ska den finnas tillgänglig i en handling.

Måttfullhet vid marknadsföring

3 § Vid marknadsföring av krediter ska måttfullhet iakttas.

Marknadsföring av krediter får inte innehålla formuleringar som

1. hos en konsument kan skapa oriktiga förväntningar på krediters tillgänglighet, kreditkostnader eller det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten,

2. anger att skulder och betalningsförsummelser har liten eller ingen betydelse för kreditprövningen, eller

3. antyder att krediter ersätter besparingar, leder till förbättrade ekonomiska förutsättningar eller ökad levnadsstandard.

Information vid marknadsföring

4 § En näringsidkare ska vid marknadsföring av kreditavtal lämna information om den effektiva räntan för krediten med angivande av ett representativt exempel.

Om någon annan räntesats eller sifferuppgift utöver den effektiva räntan anges i marknadsföringen, ska näringsidkaren dessutom, med angivande av ett representativt exempel, lämna information om

1. krediträntan, med angivande av om den är bunden eller rörlig,

2. avgifter och andra kostnader som utgör en del av kreditkostnaden,

3. kreditbeloppet,

4. kreditavtalets löptid,

5. det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten och antalet avbetalningar och storleken på dessa, och

6. kontantpriset och den kontantinsats som krävs vid kreditköp.

Om konsumenten är skyldig att ingå ett avtal om en kompletterande tjänst till kreditavtalet, ska skyldigheten anges i marknadsföringen i anslutning till informationen om den effektiva räntan.

5 § Information enligt 4 § ska lämnas på ett klart, kortfattat och framträdande sätt. Den effektiva räntan ska anges på ett minst lika framträdande sätt som andra förekommande räntesatser.

Informationen ska i tillämpliga fall lämnas på ett sätt som är anpassat till det medel för distanskommunikation som används. Om informationen lämnas i elektronisk form ska informationen enligt 4 § andra stycket 1–4 vara omedelbart synlig för konsumenten. Om informationen inte kan lämnas i läsbar form får informationen enligt 4 § andra stycket 5 och 6 utelämnas.

6 § En näringsidkare ska vid marknadsföring av kreditavtal även lämna en särskild upplysning med information om att en kredit medför kostnader för konsumenten. Upplysningen ska också innehålla information om riskerna med skuldsättning och om vart konsumenten kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om innehållet i upplysningen och om hur den ska lämnas i marknadsföringen.

7 § Om ett personligt anpassat erbjudande om en kredit helt grundar sig på en automatiserad behandling av personuppgifter ska konsumenten på ett klart och begripligt sätt informeras om detta.

8 § En kreditförmedlare ska vid marknadsföring lämna information om huruvida förmedlingen sker i samarbete med någon viss kreditgivare eller är oberoende.

Undantag för vissa slags krediter

9 § För en särskild fakturakredit gäller inte 1, 2 och 4–8 §§.

För en värdepapperskredit gäller inte 1, 2 och 7 §§.

3 kap. Näringsidkarens skyldigheter innan ett avtal ingås

Information innan ett kreditavtal ingås

1 § Innan ett kreditavtal ingås ska näringsidkaren lämna information till konsumenten om

1. kreditgivarens och kreditförmedlarens namn, organisationsnummer, postadress, telefonnummer och e-postadress,
2. kreditbeloppet,
3. kreditavtalets löptid,
4. krediträntan,
5. den effektiva räntan och det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten,
6. varan eller tjänsten och dess kontantpris vid kreditköp,

7. dröjsmålsräntan och villkoren för ändring av den samt avgifter som ska betalas när avtalsförpliktelser inte fullgörs,

8. avbetalningarnas storlek, antal och förfallotidpunkter samt, i förekommande fall, den ordning enligt vilken betalningarna ska fördelas på krediter med olika krediträntor; om en betalning inte avräknas utan sparas eller investeras för konsumentens räkning, ska det anges,

9. påföljder vid dröjsmål med betalning,

10. förekomst eller avsaknad av ångerrätt och ångerfristens längd,

11. konsumentens rätt till förtidsbetalning samt kreditgivarens rätt till ränteskillnadsersättning,

12. vilket slags kredit det rör sig om,

13. villkoren för utnyttjandet av krediten,

14. villkoren för krediträntan med angivande av referensindex eller referensräntor samt tidpunkter, förfaranden och andra villkor för ändring av krediträntan,

15. ett representativt exempel som visar den effektiva räntan och det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten,

16. avgifter med anledning av kreditavtalet och villkoren för ändring av avgifterna,

17. notariatavgifter,

18. skyldighet att ingå ett avtal om en kompletterande tjänst till kreditavtalet,

19. begärda säkerheter,

20. hur ränteskillnadsersättningen ska beräknas,

21. konsumentens rätt att få information om att en kredit inte beviljats,

22. konsumentens rätt att få ett utkast till kreditavtalet enligt 9 §,

23. personanpassning av priset på grund av automatiserad behandling av personuppgifter,

24. den tid under vilken erbjudandet gäller,

25. vilka möjligheter som finns att få en tvist med näringsidkaren prövad utanför domstol och hur konsumenten i så fall ska gå till väga,

26. påföljder vid konsumentens avtalsbrott samt en förklaring till dessa, och

27. en betalningsplan som visar när kapital, ränta och avgifter under kreditavtalets löptid ska betalas; om olika krediträntor tillämpas under olika omständigheter ska betalningar och återbetalningar baseras på rimliga höjningar av krediträntan.

Om kreditavtalet hänvisar till ett referensvärde, ska näringsidkaren även ge konsumenten information om vilket referensvärde som används och vem som kontrollerar tillhandahållandet av referensvärdet samt en beskrivning av vad det innebär för konsumenten att referensvärdet används.

2 § Informationen enligt 1 § ska lämnas i rimlig tid innan ett kreditavtal ingås.

Om informationen lämnas senare än en dag innan kreditavtalet ingås, ska näringsidkaren inom sju dagar efter avtalets ingående på nytt ge en konsument som har ångerrätt information enligt 1 § första stycket 10 och om hur ångerrätten utövas. Informationen ska lämnas i en handling eller i den form som konsumenten har valt enligt 4 kap. 3 §.

3 § Informationen enligt 1 § första stycket ska lämnas i enlighet med formuläret ”Standardiserad europeisk konsumentkreditinformation”. Informationen i formuläret ska begränsas till det som anges i 1 § första stycket. All information ska vara lika framträdande.

Informationen ska lämnas klart och begripligt och i tillämpliga fall på ett sätt som är anpassat till det medel för distanskommunikation som används.

4 § Informationen enligt 1 § ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten och som konsumenten får välja.

Information vid telefonförsäljning

5 § Vid sådan telefonförsäljning av en kredit som avses i 3 kap. 11 § första stycket lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler tillämpas det stycket och 3 kap. 9 § samma lag i stället för 1 § första stycket. Den beskrivning av den finansiella tjänstens huvudsakliga egenskaper som ska ges enligt den lagen ska innehålla information i enlighet med 1 § första stycket 1–11.

Snarast efter det att avtalet har ingåtts ska näringsidkaren ge konsumenten all den information som avses i 1 § första stycket på det sätt som anges i 3 § i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Information och dokumentation vid rådgivning

6 § Om näringsidkaren erbjuder rådgivning om krediter ska konsumenten upplysas om det. En sådan upplysning ska lämnas senast när näringsidkaren inhämtat upplysningar om konsumentens ekonomiska och personliga förhållanden samt konsumentens önskemål och särskilda krav.

7 § Om näringsidkaren erbjuder en konsument rådgivning om krediter, ska konsumenten få information om

1. vilket produktsortiment som rådgivningen utgår från,
2. hur stor avgift konsumenten ska betala för rådgivningen, eller, om beloppet inte kan fastställas, metoden för att beräkna avgiften, och
3. huruvida rådgivningen är oberoende.

Informationen ska ges i rimlig tid innan ett avtal om rådgivning ingås eller, om ett sådant avtal inte ska ingås, innan några råd lämnas. Informationen ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten och som konsumenten får välja.

Näringsidkaren ska varna konsumenten när en kredit med hänsyn till dennes ekonomiska situation kan medföra en särskild risk.

8 § Näringsidkaren ska dokumentera vilka råd om krediter som har getts till konsumenten och vad som i övrigt förekommit vid rådgivningstillfället. Dokumentationen ska lämnas till konsumenten i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten och som konsumenten får välja.

Konsumentens rätt till ett utkast till kreditavtalet

9 § Om konsumenten begär det ska näringsidkaren ge honom eller henne ett utkast till kreditavtalet. Utkastet ska ges i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Vissa skyldigheter för kreditförmedlare

10 § En kreditförmedlare ska informera konsumenten om avgifter som konsumenten ska betala till kreditförmedlaren för dennes tjänster. Sådana avgifter får tas ut endast om informationen har lämnats samt kreditförmedlaren och konsumenten innan kreditavtalet ingås har avtalat om det i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

En kreditförmedlare ska informera kreditgivaren om avgifter som konsumenten ska betala för dennes tjänster.

11 § En kreditförmedlare ska till kreditgivaren vidarebefordra de uppgifter som konsumenten har lämnat om förhållanden som är av betydelse för kreditprövningen.

Näringsidkarens förklaringskyldighet

12 § En näringsidkare ska på begäran av en konsument ge de förklaringar som konsumenten behöver för att avgöra om avtalet och kompletterande tjänster är anpassade till hans eller hennes behov och ekonomiska situation.

Förklaringarna ska omfatta avtalets viktigaste egenskaper, de verkningar som avtalet kan medföra och information enligt 1, 5 och 10 §§, 17 § andra stycket och 2 kap. 8 §.

Kreditprövning

13 § En näringsidkare ska pröva om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra vad han eller hon åtar sig enligt kreditavtalet. Kreditprövningen ska vara grundlig och göras i konsumentens intresse. Krediten får beviljas endast om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra sitt åtagande.

Om kreditavtalet innebär ett gemensamt åtagande för flera konsumenter ska kreditprövningen göras utifrån konsumenternas gemensamma förutsättningar.

Inför en väsentlig ökning av krediten ska en ny kreditprövning göras.

14 § Kreditprövningen ska grundas på uppgifter om konsumentens ekonomiska förhållanden.

Uppgifterna ska avse

1. konsumentens inkomster, utgifter och skulder, och
2. de andra ekonomiska förhållanden som är nödvändiga och proportionerliga med hänsyn till vilket slags kredit det rör sig om, kreditavtalets löptid, kreditbeloppet och riskerna för konsumenten.

Näringsidkaren ska på ett lämpligt sätt kontrollera uppgifterna.

15 § Om kreditprövningen innefattar automatiserad behandling av personuppgifter ska näringsidkaren på konsumentens begäran och genom mänsklig medverkan

1. granska kreditprövningen,
2. ge en förklaring av kreditprövningen och vilken betydelse den automatiserade behandlingen av personuppgifter har för ställningstagandet till kreditansökan, och
3. informera om riskerna med automatiserad behandling.

Näringsidkaren ska i samband med kreditprövningen informera konsumenten om möjligheterna enligt första stycket.

16 § Beviljas inte krediten, ska näringsidkaren snarast underrätta konsumenten om orsaken till det. Beror det på uppgifter som härrör från en extern databas, ska konsumenten underrättas om uppgifterna och vilken databas som använts.

Näringsidkaren ska, om det finns anledning till det, lämna information om vart konsumenten kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor.

Villkor om kompletterande tjänster

17 § En näringsidkare får inte ställa upp som villkor för att bevilja en kredit att konsumenten också köper andra finansiella produkter eller tjänster. Näringsidkaren får dock ställa upp som villkor att konsumenten öppnar ett konto som möjliggör betalning av krediten.

En näringsidkare som tillsammans med en kredit erbjuder andra finansiella produkter eller tjänster än ett konto som möjliggör betalningar av krediten, utan att det utgör ett villkor för att bevilja krediten, ska förklara för konsumenten vilken ränta som tillämpas om bara ett kreditavtal ingås. Näringsidkaren ska också förklara vilka avgifter och andra kostnader som var och en av de andra produkterna eller tjänsterna medför samt om avtal om dessa kan ingås separat. Förklaringarna ska ges till konsumenten innan ett kreditavtal ingås.

18 § En kreditgivare som erbjuder försäkring för beviljade krediter ska säkerställa att en försäkring vägras endast om det finns särskilda skäl för det. Att en konsument har haft cancer utgör aldrig ett särskilt skäl för en sådan vägran, om det har gått mer än 15 år sedan den medicinska behandlingen avslutades.

Undantag för vissa slags krediter

19 § För en särskild fakturakredit gäller inte 1–9, 13–16 och 18 §§.

För en värdepapperskredit gäller inte 1–9, 17 och 18 §§.

För en kredit som förmedlas av en säljare av varor eller en tjänsteleverantör vid sidan om den huvudsakliga verksamheten gäller inte 1 §.

4 kap. Kreditavtalet

Uttryckligt samtycke

1 § En konsument är bunden av ett kreditavtal eller ett avtal om en kompletterande tjänst till kreditavtalet endast om konsumenten uttryckligen samtyckt till att ingå avtalet.

Dokumentation av kreditavtalet

2 § Näringsidkaren ska dokumentera kreditavtalet genom att nedteckna avtalet i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. Detsamma gäller ändringar av kreditavtalet.

Dokumentationen av kreditavtalet ska, förutom avtalsvillkoren, innehålla de uppgifter som anges i 3 kap. 1 § första stycket 1–14, 16, 17, 19, 20 och 25. Dokumentationen ska därutöver innehålla uppgifter om

1. konsumentens namn, personnummer, postadress, telefonnummer och e-postadress,
 2. den effektiva räntan med de antaganden som ligger till grund för beräkningen av räntan samt kreditfordran,
 3. konsumentens rätt att få en betalningsplan,
 4. avseende en kontokredit, förekomsten av en möjlighet för konsumenten att enligt avtalet överskrida en kreditgräns,
 5. begärda försäkringar,
 6. villkor för utövande av ångerrätten, inbegripet den form som konsumenten enligt 3 § valt att lämna ett meddelande om frånträde i, skyldigheten att betala kapital och ränta, samt räntebeloppet per dag,
 7. konsumentens rätt att framställa invändningar enligt 20 § vid kreditköp,
 8. hur kreditavtalet sägs upp,
 9. den form som konsumenten enligt 3 § valt att ta emot information i,
 10. vart konsumenten kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor samt en rekommendation till konsumenten att vid dröjsmål med betalning vända sig dit, och
 11. tillsynsmyndigheten med angivande av postadress.
- Uppgifterna ska dokumenteras på ett klart och begripligt sätt.
- Konsumenten ska få en kopia av dokumentationen som i tillämpliga fall ska ges på ett sätt som är anpassat till det medel för distanskommunikation som används.

3 § Konsumenten ska ges möjlighet att välja i vilken läsbar och varaktig form han eller hon vill ta emot information enligt 11 § första stycket, 14 och 18 §§, 3 kap. 2 § andra stycket och 6 kap. 8 §, om informationen inte lämnas i en handling. Detsamma gäller ett meddelande som konsumenten lämnar enligt 5 kap. 3 §.

Räntetak och kostnadstak

4 § Krediträntan eller dröjsmålsräntan per år får inte överstiga den vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § räntelagen (1975:635) med ett tillägg av 20 procentenheter.

En konsument som är i dröjsmål med betalning av en kredit är inte skyldig att betala någon annan form av ersättning med anledning av dröjsmålet än dröjsmålsränta.

5 § Kostnaderna för en kredit får inte överstiga ett belopp som motsvarar kreditbeloppet eller, i fråga om en kontokredit, varje enskilt utnyttjande av kreditbeloppet som konsumenten har gjort.

Med kostnader i första stycket avses

1. kreditkostnader,
2. dröjsmålsränta, och
3. kostnader enligt lagen (1981:739) om ersättning för inkassokostnader m.m.

Om kreditgivaren, eller någon annan som kreditgivaren har nära förbindelser med i den mening som avses i 1 kap. 6 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, lämnar konsumenten en ny kredit som helt eller delvis finansierar återbetalning av den befintliga krediten, avses med kostnader i första stycket för den nya krediten även sådana kostnader som är hänförliga till den befintliga krediten.

Första–tredje styckena gäller inte för en kontokredit som huvudsakligen avser kreditköp eller för en kredit som avser kreditköp där kreditbeloppet inte överstiger två procent av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde när kreditavtalet ingicks.

6 § Kreditkostnaden får i den del som avser avgift för uppläggning av en kredit inte överstiga en procent av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde när kreditavtalet ingicks.

Kontantinsats vid kreditköp

7 § Vid ett kreditköp av en vara ska säljaren ta ut en kontantinsats av köparen i enlighet med god kreditgivningssed. Kontantinsatsen ska motsvara minst 20 procent av varans kontantpris, om inte särskilda förhållanden ger anledning till något annat.

Som kontantinsats anses inte betalning med medel som köparen får låna av säljaren eller av någon annan kreditgivare på grund av en överenskommelse mellan denne och säljaren.

Förbud mot löpande fordringshandling vid kreditköp

8 § Vid ett kreditköp får kreditgivaren inte ta emot en av konsumenten ingången växelförbindelse som avser en fordran på grund av kreditköpet. Kreditgivaren får inte heller till bevis för sin fordran ta emot ett av konsumenten utfärdat löpande skuldebrev eller någon annan av denne ingången skuldförbindelse som är av ett sådant slag att konsumentens rätt att framställa invändningar på grund av köpet inskränks om skuldförbindelsen överlåts eller pantsätts till en borgenär som är i god tro.

Första stycket första meningen gäller inte egna växlar som är utställda av banker.

Den som uppsåtligen bryter mot förbud enligt denna paragraf döms till böter.

Förbud mot avräkning

9 § Ett belopp som konsumenten betalat för avräkning på en viss fordran på grund av krediten får kreditgivaren inte först räkna av på någon annan fordran.

Betalningsplan

10 § Konsumenten har rätt att när som helst få en betalningsplan som visar när kapital, ränta och avgifter ska betalas. Om räntan inte är bunden eller om avgifter kan ändras, ska betalningsplanen innehålla en upplysning om att den gäller till dess att räntan eller avgifterna ändras.

Information vid ändringar i kreditavtalet

11 § Kreditgivaren ska informera konsumenten om en ändring i kreditavtalet i rimlig tid innan den börjar gälla. Informationen ska lämnas i en handling eller i den form som konsumenten har valt enligt 3 §. Informationen ska innehålla uppgifter om

1. ändringen och att konsumentens samtycke till ändringen krävs,
2. när ändringen börjar gälla eller föreslås börja gälla, och
3. möjligheterna att lämna klagomål till tillsynsmyndigheten.

Särskilda bestämmelser om ändring av ränta och avgifter finns i 12–14 §§ och om kontokrediter i 6 kap. 9 §.

Ränta och avgifter

12 § Räntesatsen får ändras endast om det har avtalats.

Räntesatsen får ändras till konsumentens nackdel endast i den utsträckning som det motiveras av kreditpolitiska beslut, ökade upplåningskostnader för kreditgivaren eller andra kostnadsökningar som kreditgivaren inte skäligen kunde förutse när avtalet ingicks.

Trots andra stycket får räntesatsen ändras på visst sätt i anslutning till ändringar i en referensränta som kreditgivaren inte har något betydande inflytande över. En sådan referensränta ska vara tydlig och tillgänglig för konsumenten. Ett avtalsvillkor om detta får förenas med ett undantag om att räntesatsen under särskilda förutsättningar ska ändras mer eller mindre än vad som följer av anknytningen till referensräntan. Undantaget ska bestämmas så att det inte blir mindre förmånligt för konsumenten än för kreditgivaren. Det ska uppfylla kraven i andra stycket.

Kreditgivaren är skyldig att tillämpa ett avtalsvillkor om ränteändringar på samma sätt till konsumentens förmån som till hans eller hennes nackdel.

13 § Konsumenten är skyldig att, utöver eller i stället för ränta, betala andra kreditkostnader endast om det har avtalats. Om kostnaderna kan särskiljas, får avgift tas ut särskilt för varje sådan kostnad.

Sådana kreditkostnader som avses i första stycket får ändras till konsumentens nackdel endast om det har avtalats och i den utsträckning som det motiveras av ökning av kreditgivarens kostnader.

14 § Kreditgivaren ska underrätta konsumenten om en ränteändring i rimlig tid innan den börjar gälla. Underrättelsen ska innehålla en upp-

lysning om hur konsumentens betalningar med anledning av krediten påverkas av ränteändringen. Underrättelsen ska lämnas i en handling eller i den form som konsumenten har valt enligt 3 §.

Beror en ränteändring enbart på en ändring i en referensränta som kreditgivaren inte har något bestämmande inflytande över, får konsumenten i stället informeras periodvis, under förutsättning att parterna har avtalat om det och den nya referensräntan har offentliggjorts och är tillgänglig hos kreditgivaren.

Förlängning av löptiden

15 § Löptiden för ett kreditavtal får inte förlängas mer än en gång.

Trots första stycket får löptiden förlängas, om

1. förlängningen inte medför en kostnad för konsumenten, eller
2. konsumenten beviljas en skälig avbetalningsplan för att kunna betala sin skuld.

Om kreditgivaren, eller någon annan som kreditgivaren har nära förbindelser med i den mening som avses i 1 kap. 6 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, lämnar konsumenten en ny kredit som helt eller delvis finansierar återbetalning av den befintliga krediten, ska den nya krediten vid tillämpning av första stycket anses vara en förlängning av löptiden för den befintliga krediten.

Kontoutdrag och underrättelse vid kontokrediter

16 § För en kontokredit ska kreditgivaren regelbundet, åtminstone en gång i månaden, tillhandahålla konsumenten kontoutdrag. Ett kontoutdrag ska innehålla uppgift om

1. vilken period det avser,
2. föregående kontoutdrags utgående datum och saldo,
3. uttag och datum för uttagen,
4. betalningar och datum för betalningarna,
5. det nya saldot,
6. den kreditränta och de avgifter som tillämpats för perioden, och
7. det belopp som konsumenten är skyldig att betala.

17 § För en kontokredit ska kreditgivaren underrätta konsumenten om en avgiftshöjning i rimlig tid innan den börjar gälla.

Om det enligt avtalet är möjligt för konsumenten att överskrida en kreditgräns, ska kreditgivaren regelbundet informera konsumenten om krediträntan och villkoren för krediträntan med angivande av referensindex eller referensräntor samt avgifter och villkoren för ändring av avgifterna. Har överskridandet varat i en månad, ska kreditgivaren snarast informera konsumenten om den överskjutande skulden och krediträntan på den skulden, om avgift eller dröjsmålsränta på grund av överskridandet samt om skuldens förfallodag.

Om det enligt avtalet är möjligt för konsumenten att överskrida en kreditgräns och konsumenten regelbundet överskrider kreditgränsen ska kreditgivaren informera konsumenten om vart denne kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor samt, i de fall rådgivning tillhandahålls av kreditgivaren, erbjuda konsumenten det.

18 § Ett kontoutdrag enligt 16 § och information enligt 17 § första och tredje styckena ska lämnas i en handling eller i den form som konsumenten har valt enligt 3 §.

Konsumentens rättigheter vid överlåtelse av fordran

19 § Om kreditgivaren har överlåtit sina rättigheter enligt kreditavtalet, får konsumenten mot den nye kreditgivaren göra samma invändningar som han eller hon vid överlåtelsen kunde göra mot överlåtaren. Detsamma gäller när kreditgivaren har pantsatt sina rättigheter enligt kreditavtalet.

Överlåtaren ska informera konsumenten om överlåtelsen.

Konsumentens rätt att framställa invändningar vid kreditköp

20 § Vid ett kreditköp får konsumenten mot kreditgivarens krav på betalning framställa samma invändningar på grund av köpet som han eller hon kan göra mot säljaren. Konsumenten får också invända att han eller hon har betalat till säljaren eller har en överenskommelse med denne. Detta gäller dock inte om konsumenten visste att säljaren saknade rätt att ta emot betalningen eller ingå överenskommelsen och inte heller om konsumenten uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlät att skaffa sig kunskap om detta.

Om konsumenten på grund av köpet har anspråk på återbetalning, skadestånd eller annan penningprestation, svarar kreditgivaren lika med säljaren för att anspråket fullgörs. Kreditgivaren är dock inte skyldig att betala mer än vad konsumenten har tagit emot med anledning av krediten.

Undantag för vissa slags krediter

21 § För en särskild fakturakredit gäller inte 2 §.

För en värdepapperskredit gäller inte 2 § andra–fjärde styckena.

5 kap. Konsumentens ångerrätt

Ångerrätt och ångerfrist

1 § Konsumenten har rätt att frånträda kreditavtalet (ångerrätt) genom att till kreditgivaren lämna eller sända ett meddelande om detta inom 14 dagar från den dag som anges i 2 § (ångerfrist).

Om det vid kreditköp av en vara har avtalats om öppet köp och den tidsfrist som gäller enligt köpeavtalet är längre än tiden i första stycket, ska ångerfristen för kreditavtalet motsvara tidsfristen för köpet.

2 § Ångerfristen börjar löpa den dag då kreditavtalet ingås. Ångerfristen börjar dock löpa tidigast den dag då information och avtalsvillkor i enlighet med 4 kap. 2 § kommer konsumenten till handa.

Om information enligt 4 kap. 2 § andra stycket 6 har lämnats börjar ångerfristen trots första stycket aldrig löpa senare än den dag som infaller ett år efter kreditavtalets ingående.

3 § Om konsumenten i rätt tid och i en handling eller i den form som konsumenten har valt enligt 4 kap. 3 § har lämnat eller sänt ett meddelande om att han eller hon frånträder kreditavtalet, får meddelandet återopas även om det försenas, förvanskas eller inte kommer fram.

Verkan av att konsumenten utövar sin ångerrätt

4 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt, ska konsumenten snarast och senast inom 30 dagar betala tillbaka vad kreditgivaren betalat till konsumenten. Tiden ska räknas från den dag då konsumenten lämnade eller sände sitt meddelande om att avtalet frånträds.

Konsumenten ska även betala ränta på det belopp som ska återbetalas enligt första stycket från och med den dag då konsumenten fick tillgång till krediten till och med den dag då den återbetalas.

Om kreditgivaren med anledning av kreditavtalet har betalat en avgift till det allmänna som inte återbetalas, är konsumenten skyldig att ersätta kreditgivaren för denna.

5 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt, ska kreditgivaren snarast och senast inom 30 dagar betala tillbaka de avgifter som konsumenten har betalat med anledning av krediten. Tiden ska räknas från den dag då kreditgivaren tog emot konsumentens meddelande om att kreditavtalet frånträds.

Anknytande avtal

6 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt och det med anledning av kreditavtalet har ingåtts ett anknytande avtal om tjänster som tillhandahålls av kreditgivaren eller av någon annan på grund av en överenskommelse mellan denne och kreditgivaren, ska det anknytande avtalet upphöra att gälla utan att konsumenten får åläggas någon påföljd för detta.

Undantag för särskilda fakturakrediter

7 § För en särskild fakturakredit gäller inte bestämmelserna i detta kapitel.

6 kap. Förtidsbetalning av krediter och vissa frågor om uppsägning

Konsumentens rätt att betala krediten i förtid

1 § Konsumenten har rätt att betala krediten till kreditgivaren före den avtalade förfallotiden. Om krediten betalas i förtid, har kreditgivaren rätt till ersättning i den omfattning som anges i 5–7 §§.

Kreditgivaren ska på begäran snarast ge konsumenten information om vad en betalning av krediten i förtid innebär. Om en sådan betalning medför kostnader för konsumenten, ska informationen innehålla en uppskattning av kostnaderna och en förklaring av de antaganden som uppskattningen bygger på. Informationen ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Kreditgivarens rätt att få betalning i förtid

2 § Kreditgivaren har rätt att få betalning i förtid endast om det har gjorts förbehåll om detta i avtalet och

1. konsumenten sedan mer än en månad är i dröjsmål med betalning av ett belopp som överstiger tio procent av kreditfordran,

2. konsumenten sedan mer än en månad är i dröjsmål med betalning av ett belopp som överstiger fem procent av kreditfordran och dröjsmålet avser två eller flera poster som förfallit vid olika tidpunkter,

3. konsumenten på något annat sätt är i väsentligt dröjsmål med betalning,

4. säkerhet som ställts för krediten har avsevärt försämrats, eller

5. det står klart att konsumenten genom att avvika, skaffa undan egendom eller förfara på något annat sätt undandrar sig att betala sin skuld.

Om säkerhet som ställts för krediten utgörs av förbehåll om återtaganderätt, har kreditgivaren rätt till betalning i förtid på grund av försämrad säkerhet endast om konsumenten uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet har orsakat att säkerheten avsevärt försämrats.

3 § Om det i annan lag finns bestämmelser om kreditgivarens rätt till betalning i förtid på grund av att en säkerhet som ställts för krediten har försämrats, får kreditgivaren åberopa dem i stället för 2 § första stycket 4.

4 § Om kreditgivaren vill få betalt i förtid enligt 2 § första stycket 1–3, gäller en uppsägningstid av minst 30 dagar räknat från den tidpunkt då kreditgivaren sänder ett meddelande om uppsägningen i rekommenderat brev till konsumenten under dennes vanliga postadress eller uppsägningen utan en sådan åtgärd kommer konsumenten till handa.

Om kreditgivaren har krävt betalning i förtid enligt 2 § första stycket 1–3, är konsumenten ändå inte skyldig att betala i förtid, om han eller hon före utgången av uppsägningstiden betalar det belopp som förfallit jämte dröjsmålsränta. Detsamma gäller om konsumenten vid uppsägning enligt 2 § första stycket 4 eller 5 eller enligt andra stycket i samma paragraf genast efter uppsägningen eller inom medgiven uppsägningstid ställer godtagbar säkerhet för fordran.

Om konsumenten tidigare med stöd av andra stycket har befriats från skyldigheten att betala krediten i förtid, gäller inte det stycket.

Hur kreditfordran ska beräknas vid betalning av krediten i förtid

5 § Vid förtidsbetalning enligt 1–4 §§ ska konsumenten betala ränta för krediten för tiden fram till förtidsbetalningen men inte för tiden därefter. De avgifter och andra kostnader som konsumenten ska betala med anledning av krediten ska sättas ned i förhållande till avtalets återstående löptid. När fordran beräknas ska de grunder som överensstämmer med god kreditgivningssed tillämpas.

6 § Kreditgivaren får inte tillgodoräkna sig någon ersättning för att krediten betalas i förtid. Om krediträntan är bunden när förtidsbetalningen görs, har kreditgivaren dock rätt att ta ut ränteskiltnadsersättning av konsumenten enligt 7 § för den tid som återstår, om förbehåll har gjorts

om detta och i den utsträckning som det överensstämmer med god kreditgivningssed.

7 § Ränteskillnadsersättningen får högst motsvara en procent av det förtidsbetalade beloppet eller, om det vid tidpunkten för förtidsbetalningen är kortare tid än ett år kvar av kreditavtalets löptid, en halv procent av det förtidsbetalade beloppet. Ersättningen får dock inte vara större än det belopp som konsumenten skulle ha betalat i ränta under den återstående löptiden enligt kreditavtalet.

Ränteskillnadsersättning får inte tas ut för den del av räntan som motsvaras av en kreditgarantiavgift, när statlig kreditgaranti har lämnats och avgift tas ut för garantin. Ersättning får inte heller tas ut vid en betalning av en kontokredit eller vid en betalning från en försäkring som garanterar återbetalning av krediten.

Om kreditgivaren utnyttjar en rätt att återta varan enligt 7 kap. 1 §, tillämpas 7 kap. 3 och 4 §§.

Uppsägning av vissa kreditavtal

8 § Konsumenten får när som helst säga upp ett kreditavtal med obestämd löptid. Om någon uppsägningstid inte har avtalats, upphör avtalet att gälla omedelbart. Om en uppsägningstid har avtalats, upphör avtalet att gälla den dag då uppsägningstiden löper ut. Uppsägningstiden får inte vara längre än en månad.

Kreditgivaren får säga upp ett kreditavtal med obestämd löptid endast om det har avtalats. Uppsägningstiden ska vara minst två månader. Har konsumenten inte utnyttjat krediten, får kreditgivaren säga upp kreditavtalet att upphöra omedelbart, om det har avtalats och är skäligt. Konsumenten ska innan han eller hon förlorar rätten till krediten informeras om uppsägningen och om skälen för den. Om det finns särskilda skäl, får information i stället lämnas omedelbart därefter.

Uppsägning eller information enligt andra stycket ska lämnas i en handling eller i den form som konsumenten har valt enligt 4 kap. 3 §.

9 § Om kreditgivaren vill säga upp en kontokredit med en avtalad löptid eller ändra avtalsvillkoren för en kontokredit på så sätt att kreditutrymmet minskar ska konsumenten informeras på ett överenskommet sätt minst 30 dagar innan uppsägningen eller ändringen av avtalsvillkoren får verkan.

10 § Om kreditgivaren säger upp en kontokredit eller ändrar avtalsvillkoren för en sådan kredit på så sätt att kreditutrymmet minskar ska kreditgivaren erbjuda konsumenten en möjlighet att återbetala det förfallna beloppet genom tolv lika stora månadsbetalningar jämte kreditränta. Erbjudandet ska lämnas innan verkställighetsåtgärder vidtas.

Kreditgivarens skyldigheter vid betalningssvårigheter hos konsumenten

11 § En kreditgivare ska ha rutiner och riktlinjer för att tidigt upptäcka om konsumenten har ekonomiska svårigheter att fullgöra kreditavtalet.

Om kreditgivaren upptäcker att konsumenten har ekonomiska svårigheter att fullgöra kreditavtalet ska kreditgivaren informera konsumenten om vart han eller hon kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor.

12 § Om konsumenten är i dröjsmål med en betalning enligt kreditavtalet ska kreditgivaren, när det är lämpligt, erbjuda konsumenten alternativ till verkställighetsåtgärder som innefattar en ändring av kreditavtalet. Vid bedömningen av om det är lämpligt med ett erbjudande ska kreditgivaren beakta konsumentens personliga omständigheter och återbetalningsförmåga.

Undantag för vissa slags krediter

13 § För en särskild fakturakredit gäller inte 8 §.
För en värdepapperskredit gäller inte 8, 11 och 12 §§.

7 kap. Återtaganderätt vid kreditköp av vara

Förutsättningar för återtaganderätt

1 § Ett förbehåll om återtaganderätt får göras gällande endast om

1. säljaren har gjort förbehållet i samband med köpet, och
2. den tidpunkt har inträtt då konsumenten enligt 6 kap. 2 och 4 §§ ska fullgöra sin skyldighet att betala i förtid.

Om köparen, innan varan återtas, betalar vad som har förfallit till betalning jämte dröjsmålsränta och kostnader enligt de grunder som anges i 3 § tredje–femte styckena, får kreditgivaren inte återta varan på grund av dröjsmål med betalningen. Grundas återtaganderätten på att säkerhet för krediten har försämrats eller att köparen undandrar sig att betala sin skuld, får kreditgivaren inte återta varan om köparen innan varan återtas ställer godtagbar säkerhet för fordran.

2 § Om näringsidkaren använder ett förbehåll om återtaganderätt vid försäljning av en vara som med hänsyn till sin beskaffenhet eller sitt värde eller på grund av förhållandena på marknaden inte är lämpad som kredit-säkerhet, kan näringsidkaren förbjudas att i framtiden i liknande fall använda sådana förbehåll. I fråga om förbud gäller i övrigt lagen (1994:1512) om avtalsvillkor i konsumentförhållanden.

Genomförande av återtaganderätt

3 § Om kreditgivaren vill utnyttja en rätt att återta varan, ska avräkning göras mellan kreditgivaren och köparen.

Vid avräkningen ska köparen tillgodoräknas varans värde vid återtagandet. Värdet beräknas efter vad kreditgivaren kan antas få ut genom att på lämpligt sätt sälja varan.

Kreditgivaren får tillgodoräkna sig den obetalda delen av kreditfordran efter avräkning enligt 6 kap. 5–7 §§ samt i förekommande fall dröjsmålsränta, dock inte enligt högre räntesats än som anges i 6 § räntelagen (1975:635).

Kreditgivaren får dessutom tillgodoräkna sig ersättning för utsökningsavgift, skäligen kostnad för transport av varan samt utgift för inställelse vid förrättning för återtagande, om kreditgivaren har behövt inställa sig för att tillvarata sin rätt. När ersättning bestäms för utgift för inställelse tillämpas bestämmelserna om beräkning av ersättning av allmänna medel till vittne.

I mål om handräckning för återtagande får kreditgivaren tillgodoräkna sig även skäligen ersättning för eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde.

4 § Om köparen vid avräkningen tillgodoräknas ett större belopp än kreditgivaren, får varan återtas endast om kreditgivaren betalar mellanskillnaden till köparen eller, när varan värderats av Kronofogdemyndigheten, nedsätter mellanskillnaden hos myndigheten.

Om kreditgivaren för att kunna återta varan har varit tvungen att betala en skuld som köparen har, får kreditgivaren när första stycket tillämpas räkna av sådan betalning mot mellanskillnad till köparens förmån. Detsamma gäller om kreditgivaren för att varan efter återtagande ska kunna användas på avsett sätt har varit tvungen att betala en sådan skuld.

Tillgodoräknas kreditgivaren ett större belopp än köparen, får kreditgivaren inte kräva ut mellanskillnaden (restskulden) i annat fall än då varan har minskat väsentligt i värde genom att köparen vanvårdat varan.

Återlösande av en vara som återtagits

5 § Köparen får inom 14 dagar återlösa en vara som har återtagits. Om köparen vill återlösa varan, ska han eller hon betala kreditgivaren varans värde vid återtagandet samt den restskuld som kan finnas enligt avräkningen.

Handräckning för att återta en vara

6 § Kreditgivaren får hos Kronofogdemyndigheten ansöka om handräckning för att återta varan under förutsättning att det för kreditköpet i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för köparen har dokumenterats uppgifter om förbehållet om återtaganderätt, kontantpriset, kreditbeloppet, kreditavtalets löptid, kreditfordran och tidpunkterna för betalning. Dokumentet ska ha undertecknats av köparen eller skrivits under av denne med en sådan avancerad elektronisk underskrift som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG, i den ursprungliga lydelsen.

En ansökan om handräckning ska göras skriftligen. Det ska anges i ansökan hur stor del av kreditfordran som är obetald. Om kreditgivaren gör anspråk på dröjsmålsränta, ska det också uppges i ansökan vad kreditgivaren fordrar i den delen. En styrkt kopia av det dokument som anges i första stycket ska bifogas ansökan.

7 § Handräckning får beviljas endast om det är uppenbart att de förutsättningar för återtaganderätt som anges i 1 § föreligger.

Om ett förbehåll om återtaganderätt har använts i strid med förbud enligt 2 §, får handräckning inte beviljas.

Handräckning eller verkställighet av dom, varigenom köparen har förpliktats att lämna tillbaka en vara som har sålts med förbehåll om återtaganderätt, får inte beviljas i fråga om sådana varor som enligt 5 kap. 1–3 §§ utsökningsbalken ska undantas från utmätning.

8 § I fråga om handräckning och verkställighet av dom, som anges i 7 § tredje stycket, tillämpas i övrigt 12 § andra och tredje styckena samt 15–18 §§ lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl., varvid hänvisningen i 16 § tredje stycket till 10 § första stycket ska avse 4 § första stycket denna lag.

Förbud mot utmätning

9 § En vara som har sålts med förbehåll om återtaganderätt får inte utmätas för en fordran som grundar sig på kreditköpet.

8 kap. Bostadskrediter

Allmän information

1 § En näringsidkare ska tillhandahålla allmän information om bostadskrediter som näringsidkaren erbjuder konsumenterna. Informationen ska innehålla de uppgifter som avses i 2 kap. 1 § andra stycket samt uppgifter om

1. säkerheter som kan komma att krävas för ingående av kreditavtalet,
2. vilken valuta som krediten kan erbjudas i och, i förekommande fall, en förklaring av vad det innebär för konsumenten att ta en kredit i utländsk valuta,
3. att iakttagande av kreditvillkoren i förekommande fall inte garanterar att hela kreditbeloppet är återbetalt vid kredittidens slut,
4. vilka krav på värdering av en säkerhet som ställs, vem som är ansvarig för att värderingen utförs och huruvida kostnader för värderingen kommer att uppstå för konsumenten, och
5. huruvida det krävs att konsumenten, i stället för att öppna ett konto, ansluter sig till en tjänst som möjliggör betalning av amorteringar och kostnader.

Informationen enligt första stycket behöver inte tillhandahållas av en kreditförmedlare som inte uppträder som ombud för en kreditgivare.

2 § Informationen enligt 1 § ska tillhandahållas på ett klart och begripligt sätt i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten eller i någon annan elektronisk form.

Marknadsföring

3 § För marknadsföring av bostadskrediter gäller 2 kap. 3 § om måttfullhet vid marknadsföring.

4 § En näringsidkare ska vid marknadsföring av avtal om bostadskrediter lämna information enligt 2 kap. 4 § och 5 § första stycket. I de fall

som avses i 2 kap. 4 § andra stycket ska näringsidkaren även lämna information om

1. näringsidkarens namn, organisationsnummer och postadress,
2. huruvida kreditavtalet förutsätter att krediten ska vara förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller vara förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet, och
3. valutakursförändringar som kan komma att påverka de belopp som ska betalas av konsumenten.

5 § En kreditförmedlare ska vid marknadsföring av bostadskrediter lämna information om huruvida förmedlingen sker i samarbete med någon viss kreditgivare eller är oberoende.

Information innan ett avtal ingås

6 § Innan ett avtal om en bostadskredit ingås ska näringsidkaren lämna information till konsumenten i enlighet med det standardiserade EU-faktabladet, som ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Faktabladet ska lämnas i rimlig tid innan ett kreditavtal ingås och utan onödigt dröjsmål efter det att konsumenten lämnat uppgifter om sina önskemål och behov samt de uppgifter som behövs för en kreditprövning.

Om faktabladet har lämnats före ett bindande erbjudande enligt 16 § och villkoren i erbjudandet skiljer sig från uppgifterna i faktabladet, ska ett nytt faktablad lämnas tillsammans med erbjudandet.

7 § Vid sådan telefonförsäljning av en bostadskredit som avses i 3 kap. 11 § första stycket lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler tillämpas det stycket och 3 kap. 9 § samma lag i stället för 6 §. Den beskrivning av den finansiella tjänstens huvudsakliga egenskaper som ska ges enligt den lagen ska åtminstone innehålla de uppgifter som avses i det i 6 § angivna standardiserade EU-faktabladets del A, avsnitten 3–6.

8 § För en bostadskredit där kreditfordran ska betalas tillbaka först i samband med att den egendom som utgör säkerhet överläts med anledning av att låntagaren uppnår en viss ålder eller på grund av låntagarens sviktande hälsa eller död gäller 3 kap. 1 eller 5 § i stället för 6 eller 7 §.

Information och dokumentation vid rådgivning

9 § För rådgivning om bostadskrediter gäller kraven på information och dokumentation i 3 kap. 6–8 §§.

Informationen och dokumentationen ska i stället för vad som anges i 3 kap. 7 och 8 §§ lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Vissa skyldigheter för kreditförmedlare

10 § En kreditförmedlare av bostadskrediter ska i rimlig tid innan kreditförmedling inleds, i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten, informera konsumenten om

1. kreditförmedlarens namn, organisationsnummer och postadress,
2. det register där kreditförmedlaren är upptagen som kreditförmedlare och hur detta kan kontrolleras,
3. i tillämpliga fall, att kreditförmedlaren förmedlar kreditavtal uteslutande för en eller vissa kreditgivare och vilka dessa är,
4. huruvida kreditförmedlaren kan erbjuda rådgivning,
5. möjligheterna att framställa klagomål mot kreditförmedlaren eller få en tvist prövad utanför domstol,
6. de avgifter som konsumenten ska betala till kreditförmedlaren för dennes tjänster eller, om avgifterna inte kan fastställas i förväg, metoden för att beräkna avgifterna, och
7. den ersättning som kreditförmedlaren får för förmedlingen från någon annan än konsumenten.

Om ersättningen enligt första stycket 7 inte går att fastställa till beloppet när informationen lämnas, ska kreditförmedlaren informera konsumenten om att ersättningsbeloppet kommer att anges i det standardiserade EU-faktabladet. Om ersättningen skiljer sig åt beroende på vilken kreditgivare som konsumenten ingår ett kreditavtal med, ska kreditförmedlaren dessutom informera konsumenten om detta och, om konsumenten begär det, på vilket sätt ersättningen skiljer sig åt. Om kreditförmedlaren får ersättning från konsumenten för samma förmedling, ska kreditförmedlaren även informera konsumenten om huruvida den ersättning som någon annan än konsumenten betalar kommer att räknas av mot den ersättning som konsumenten betalar.

11 § En kreditförmedlare får ta ut avgifter för sina tjänster endast om information om avgifterna har lämnats samt kreditförmedlaren och konsumenten innan kreditavtalet ingås har avtalat om det i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Kreditförmedlaren ska informera kreditgivaren om avgifter som konsumenten ska betala för dennes tjänster.

Näringsidkarens förklaringskyldighet

12 § En näringsidkare ska ge konsumenten förklaringar i anledning av bostadskrediter enligt 3 kap. 12 § första stycket. Förklaringarna ska omfatta avtalets viktigaste egenskaper, de verkningar som avtalet kan medföra och information enligt 6 och 7 §§. För en kreditförmedlare ska förklaringarna även omfatta information enligt 5 och 10 §§.

Kreditprövning

13 § En näringsidkare ska enligt 3 kap. 13 och 14 §§ pröva om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra vad han eller hon åtar sig enligt ett avtal om en bostadskredit. Näringsidkaren ska vid sin kreditprövning även tillämpa 3 kap. 15 och 16 §§.

En kreditförmedlare ska till kreditgivaren vidarebefordra de uppgifter som konsumenten har lämnat om förhållanden som är av betydelse för kreditprövningen.

14 § För kreditprövningen ska näringsidkaren även på ett klart och begripligt sätt informera konsumenten om vilka handlingar och uppgifter i övrigt som konsumenten behöver lämna för kreditprövningen och om att brister i detta avseende kan leda till att krediten inte beviljas.

Om kreditprövningen innebär att uppgifter kommer att inhämtas från en extern databas, ska konsumenten upplysas om detta.

Kreditprövningen får inte till övervägande del grunda sig på att den avsedda säkerhetens värde överstiger kreditbeloppet eller att säkerheten antas komma att stiga i värde. Detta gäller inte för en kredit där kreditfordran ska betalas först i samband med att den egendom som utgör säkerhet överläts med anledning av att låntagaren uppnår en viss ålder eller på grund av låntagarens sviktande hälsa eller död.

Villkor om kompletterande tjänster

15 § En näringsidkare får inte ställa upp som villkor för att bevilja en bostadskredit att konsumenten också köper andra finansiella produkter eller tjänster. Näringsidkaren får dock ställa upp som villkor att konsumenten öppnar ett konto eller ansluter sig till en annan tjänst som möjliggör betalning av amorteringar och kostnader.

En näringsidkare som tillsammans med en kredit erbjuder andra finansiella produkter eller tjänster än ett konto eller en annan tjänst som möjliggör betalningar av krediten, utan att det utgör ett villkor för att bevilja krediten, ska förklara för konsumenten vilken ränta som tillämpas om bara ett kreditavtal ingås. Näringsidkaren ska också förklara vilka avgifter och andra kostnader som var och en av de andra produkterna eller tjänsterna medför samt om avtal om dessa kan ingås separat. Förklaringarna ska ges till konsumenten tillsammans med och i samma form som ett erbjudande enligt 16 §.

Om konsumenten begär att få förklaringar under kreditavtalets löptid, ska kreditgivaren snarast ge konsumenten sådana.

Erbjudande om bostadskrediter

16 § En näringsidkare som vill ingå ett avtal om en bostadskredit med en konsument ska lämna konsumenten ett bindande erbjudande i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. Erbjudandet ska innehålla samtliga kreditvillkor.

Näringsidkaren får inte i erbjudandet ge konsumenten en kortare betänketid än sju dagar för att överväga erbjudandet.

17 § I fråga om en kredit som är förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller som är förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet ska en näringsidkare förklara vilka faktorer som har påverkat den erbjudna räntan. Förklaringen ska ges till konsumenten tillsammans med och i samma form som ett erbjudande enligt 16 §.

Förklaringen ska innehålla information om

1. den genomsnittliga räntan för motsvarande krediter som allmänheten erbjuds och som kreditgivaren avtalat om under de närmast föregående tolv månaderna med samma räntebindningstid som den konsumenten erbjuds, redovisad per månad,

2. kreditgivarens finansieringskostnad för motsvarande krediter med samma räntebindningstid som den som konsumenten erbjuds, och

3. vilka faktorer hänförliga till konsumenten, krediten och säkerheten som näringsidkaren har tagit hänsyn till vid bestämmandet av räntan.

Om konsumenten begär att få en förklaring under avtalets löptid, ska kreditgivaren snarast ge konsumenten en sådan.

18 § Näringsidkaren ska senast när ett erbjudande enligt 16 § lämnas föra en diskussion med konsumenten om amortering och lägga fram ett förslag till en individuellt anpassad amorteringsplan som ligger i konsumentens långsiktiga intresse. Amorteringsplanen ska tillhandahållas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Konsumenten har under kreditavtalets löptid rätt till ett nytt förslag till amorteringsplan, om hans eller hennes förhållanden har ändrats på ett sätt som har betydelse för amorteringsvillkoren eller om det annars finns skäl för det.

Kreditavtalet

19 § För en bostadskredit gäller kraven på uttryckligt samtycke i 4 kap. 1 §, dokumentation av kreditavtalet i 4 kap. 2 § och information vid ändringar i kreditavtalet i 4 kap. 11 §.

I stället för vad som anges i 4 kap. 11 § ska informationen lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Ränta och avgifter

20 § För en bostadskredit gäller 4 kap. 12–14 §§ om ränta och avgifter.

För en kredit med en sammanlagd löptid om minst tio år och med en ränta som är bunden under viss del av avtalstiden, minst tre månader, har kreditgivaren, utöver vad som anges i 4 kap. 12 § andra stycket, rätt att vid utgången av en sådan del av avtalstiden ändra räntan så att den motsvarar den ränta som kreditgivaren vid den tidpunkten allmänt tillämpar för nya krediter av motsvarande slag. Det gäller dock endast om det finns förbehåll om det i avtalet.

En underrättelse enligt 4 kap. 14 § första stycket ska, i stället för vad som anges i det stycket, lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. Kreditgivaren får underrätta konsumenten om en ränteändring även genom annonsering i dagspress. Sker underrättelsen genom annonsering, ska konsumenten underrättas personligen senast i samband med nästa avisering eller kontoutdrag.

Utöver vad som anges i 4 kap. 14 § andra stycket, ska konsumenten också underrättas personligen om den nya referensräntan senast i samband med nästa avisering eller kontoutdrag.

Kontokrediter

21 § Om en bostadskredit ges i form av en kontokredit gäller 4 kap. 16–18 §§ och 6 kap. 9 och 10 §§. I stället för vad som anges i 4 kap. 18 § ska kontoutdraget och underrättelsen lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Krediter i utländsk valuta

22 § En kreditgivare som beviljar en bostadskredit i utländsk valuta ska, om det finns risk för att valutakursförändringar försämrar konsumentens förmåga att betala kreditfordran, tillhandahålla konsumenten ett arrangemang som begränsar risken.

23 § Kreditgivaren ska varna en konsument som har beviljats en kredit i utländsk valuta när beloppet som den återstående krediten eller de regelbundna amorteringarna uppgår till, på grund av valutakursförändringar tar 20 procent mer i anspråk av konsumentens betalningsutrymme än vad beloppet hade gjort när kreditavtalet ingicks.

Varningar ska lämnas regelbundet under den tid de angivna förhållandena består. Varningarna ska tillhandahållas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten och ska, i förekommande fall, upplysa konsumenten om möjligheten till ett arrangemang enligt 22 §.

24 § Dokumentationen av ett kreditavtal i utländsk valuta ska innehålla uppgifter om hur konsumenten skyddas mot valutakursförändringar som har inverkan på konsumentens betalningsförmåga.

Konsumentens rättigheter vid överlåtelse av fordran

25 § Om kreditgivaren har överlåtit eller pantförskrivit sina rättigheter enligt ett avtal om en bostadskredit gäller 4 kap. 19 §.

Förbud mot avräkning

26 § För en bostadskredit gäller 4 kap. 9 § om förbud mot viss avräkning.

Konsumentens rätt att betala krediten i förtid

27 § Konsumenten har rätt att betala en bostadskredit till kreditgivaren före den avtalade förfallotiden. Om krediten betalas i förtid, har kreditgivaren rätt till ersättning i den omfattning som anges i 29 och 30 §§.

Kreditgivaren ska på begäran snarast ge konsumenten information enligt 6 kap. 1 § andra stycket.

Kreditgivarens rätt att få betalning i förtid

28 § Kreditgivaren har rätt att få betalning i förtid för en bostadskredit under de förutsättningar som anges i 6 kap. 2–4 §§.

Kreditgivaren har rätt till betalning i förtid på grund av försämrad säkerhet endast om säkerheten har avsevärt försämrats till följd av någon annan orsak än en allmän prisnedgång på den relevanta marknaden.

I fråga om en kredit som har bunden ränta för hela eller en del av avtals-tiden, dock minst tre månader, har kreditgivaren trots vad som anges i andra stycket och 6 kap. 2 § rätt att få betalning i förtid på den dag då den tid för vilken räntan är bunden löper ut. Detta gäller dock endast om det har gjorts förbehåll om det i avtalet och det finns synnerliga skäl.

Om kreditgivaren vill få betalt i förtid enligt tredje stycket gäller en uppsägningstid av minst 30 dagar räknat från den tidpunkt då kreditgivaren sänder ett meddelande om uppsägningen i rekommenderat brev till konsumenten under dennes vanliga postadress eller uppsägningen utan en sådan åtgärd kommer konsumenten till handa.

Om kreditgivaren har krävt betalning i förtid vid uppsägning enligt andra stycket är konsumenten ändå inte skyldig att betala i förtid, om han eller hon genast efter uppsägningen eller inom medgiven uppsägningstid ställer godtagbar säkerhet för fordran. Det gäller dock inte om konsumenten tidigare med stöd av detta stycke har befriats från skyldigheten att betala skulden i förtid.

Hur kreditfordran ska beräknas vid betalning av skulden i förtid

29 § Vid förtidsbetalning enligt 27 eller 28 § ska konsumenten betala ränta, avgifter och andra kostnader i enlighet med vad som anges i 6 kap. 5 §.

30 § En kreditgivare får inte tillgodogöra sig någon ersättning för att krediten betalas i förtid. Om förutsättningarna i 6 kap. 6 § för att ta ut ränteskillnadsersättning är uppfyllda får dock kreditgivaren ta ut sådan ersättning för den tid som återstår.

Ränteskillnadsersättningen får högst uppgå till ett belopp som beräknas utifrån den genomsnittliga marknadsräntan för avtal om byte av räntebetalningar under 20 handelsdagar och som motsvarar skillnaden mellan

– marknadsräntan närmast före det att räntebindningstiden inleddes, med en löptid motsvarande räntebindningstiden, och

– marknadsräntan närmast före det att förtidsbetalningen gjordes, med en löptid motsvarande den återstående räntebindningstiden.

Kreditgivarens skyldigheter vid betalningssvårigheter hos konsumenten

31 § En kreditgivare av bostadskrediter ska ha rutiner och riktlinjer för att tidigt upptäcka om konsumenten har ekonomiska svårigheter att fullgöra kreditavtalet.

Om kreditgivaren upptäcker att konsumenten har ekonomiska svårigheter att fullgöra kreditavtalet ska kreditgivaren informera konsumenten om vart han eller hon kan vända sig för att få stöd i budget- och skuldfrågor.

Om konsumenten är i dröjsmål med en betalning enligt ett avtal om en bostadskredit gäller 6 kap. 12 §.

9 kap. Tillsyn, påföljder och överklagande

Tillsynsmyndighet

1 § Konsumentverket utövar tillsyn över att denna lag följs. Verkets tillsyn omfattar dock inte Sveriges riksbank, verksamhet som står under tillsyn av Finansinspektionen eller verksamhet hos Kronofogdemyndigheten.

Upplysningar och inspektioner

2 § En näringsidkare som omfattas av denna lag ska lämna de upplysningar om verksamheten som Konsumentverket begär för tillsynen.

Konsumentverket, eller den som verket förordnar, har rätt att för tillsynen göra inspektioner hos näringsidkaren och ta del av de dokument som behövs.

Om näringsidkaren inte lämnar upplysningarna eller inte tillhandahåller dokumenten, får Konsumentverket förelägga näringsidkaren att fullgöra sin skyldighet. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Påföljder

3 § Om näringsidkaren inte lämnar information i enlighet med 2 kap. 1, 2 eller 4–8 §, 3 kap. 1–9 § eller 10 § första stycket eller 8 kap. 1, 2, 4–10 § eller 11 § första stycket ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas. Sådant information ska anses vara väsentlig vid tillämpning av 10 § tredje stycket marknadsföringslagen.

4 § Om näringsidkaren handlar i strid med 2 kap. 3 §, 3 kap. 12 § eller 8 kap. 3 eller 12 § ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas. Sådant handlande ska vid tillämpningen av 5, 23 och 26 §§ marknadsföringslagen anses som otillbörligt mot konsumenterna.

5 § Om en näringsidkare för sin egen eller någon annans räkning säljer en vara utan att följa 4 kap. 7 §, ska det anses utgöra en åtgärd i strid med 5 § marknadsföringslagen (2008:486).

6 § Om näringsidkaren inte följer 3 kap. 13, 14, 15 eller 16 § eller 8 kap. 13 § första stycket, får Konsumentverket meddela näringsidkaren en varning. En varning ska förenas med en sanktionsavgift, om överträdelsen inte är ringa. Avgiften tillfaller staten.

Om näringsidkaren tidigare har meddelats en varning eller om överträdelsen är särskilt allvarlig, får Konsumentverket förbjuda näringsidkaren att lämna krediter. Ett beslut om förbud får förenas med vite.

Vid bedömningen av om en överträdelse är särskilt allvarlig ska särskild hänsyn tas till om näringsidkaren vid upprepade tillfällen har brutit i sin skyldighet enligt 3 kap. 13, 14, 15 eller 16 § eller 8 kap. 13 § första stycket och om bristerna är systematiska.

Ett beslut om förbud gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

7 § Sanktionsavgiften ska bestämmas till lägst femtusen kronor och högst tio miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av näringsidkarens omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under näringsidkarens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

När avgiftens storlek bestäms ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som föranlett varningen.

Avgiften får efterges helt eller delvis, om det finns särskilda skäl.

8 § Sanktionsavgiften ska betalas till Konsumentverket inom 30 dagar från det att beslutet fick laga kraft eller inom den längre tid som anges i beslutet.

Om avgiften inte betalas inom den tid som anges i första stycket ska Konsumentverket lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Avgiften faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft.

Överklagande

9 § Konsumentverkets beslut enligt 2 § tredje stycket, 6 och 7 §§ får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut av Konsumentverket enligt 2 § får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.
 2. Genom lagen upphävs konsumentkreditlagen (2010:1846).
 3. Den upphävda lagen gäller fortfarande för kreditavtal som har ingåtts före ikraftträdandet. För kreditavtal med obestämd löptid gäller dock 4 kap. 14, 16–18 och 19 §§, 6 kap. 8–10 §§ från ikraftträdandet.
 4. Den upphävda lagen gäller fortfarande för marknadsföring som har skett före ikraftträdandet.

2 Förslag till lag om ändring i utsökningsbalken

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 10 § utsökningsbalken ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

10 §¹

Har utmätning skett av egendom som gäldenären har förvärvat på kredit under förbehåll om återtaganderätt för kreditgivaren, får egendomen säljas endast om köpeskillingen *förslår* till betalning av kreditgivarens fordran eller försäljningen med kreditgivarens samtycke i målet sker med förbehåll för hans eller hennes rätt enligt avtalet.

Kreditgivarens fordran bestäms enligt 36 § konsumentkreditlagen (2010:1846) eller enligt 5 § lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl. Är inte någon av dessa lagar tillämplig på avtalet, bestäms fordringen likväl enligt sistnämnda paragraf, varvid jämkning får ske efter vad som är skäligt.

Sker försäljningen med förbehåll för kreditgivarens rätt, svarar därefter den som förvärvat egendomen i stället för gäldenären för dennes skyldigheter enligt avtalet.

Har utmätning skett av egendom som gäldenären har förvärvat på kredit under förbehåll om återtaganderätt för kreditgivaren, får egendomen säljas endast om köpeskillingen *räcker* till betalning av kreditgivarens fordran eller försäljningen med kreditgivarens samtycke i målet sker med förbehåll för hans eller hennes rätt enligt avtalet.

Kreditgivarens fordran bestäms enligt 6 kap. 5–7 §§ och 8 kap. 29 och 30 §§ konsumentkreditlagen (2026:000) eller enligt 5 § lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl. Är inte någon av dessa lagar tillämplig på avtalet, bestäms fordringen likväl enligt sistnämnda paragraf, varvid jämkning får ske efter vad som är skäligt.

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

¹ Senaste lydelse 2010:1848.

3 Förslag till lag om ändring i kreditupplysningslagen (1973:1173)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om kreditupplysningslagen (1973:1173)² dels att 5 a § ska ha följande lydelse, dels att det ska införas en ny paragraf, 10 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Vad som gäller om tystnadsplikt i verksamheten hos svenska kreditinstitut, betalningsinstitut, institut för elektroniska pengar, värdepappersbolag och företag som med tillstånd driver verksamhet enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter, hindrar inte att uppgifter om lämnade krediter, betalningsförsummelse och kreditmissbruk utväxlas för kreditupplysningsändamål inom en krets som utgörs av dessa företag samt sådana företag som har tillstånd av Integritetsskyddsmyndigheten enligt 3 § första stycket.

I den krets som anges i första stycket ingår även utländska kreditinstitut som avses i 4 kap. 1, 2, 4 och 6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, utländska företag som avses i 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:751) om betal tjänster, utländska företag som avses i 3 kap. 26–28 §§ lagen (2011:755) om elektroniska pengar, utländska företag som avses i 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och utländska företag som avses i 1 kap. 3 § lagen om verksamhet med bostadskrediter.

Föreslagen lydelse

5 a §³

Vad som gäller om tystnadsplikt i verksamheten hos svenska kreditinstitut, betalningsinstitut, institut för elektroniska pengar, värdepappersbolag och företag som med tillstånd driver verksamhet enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter *och vissa andra konsumentkrediter*, hindrar inte att uppgifter om lämnade krediter, betalningsförsummelse och kreditmissbruk utväxlas för kreditupplysningsändamål inom en krets som utgörs av dessa företag samt sådana företag som har tillstånd av Integritetsskyddsmyndigheten enligt 3 § första stycket.

I den krets som anges i första stycket ingår även utländska kreditinstitut som avses i 4 kap. 1, 2, 4 och 6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, utländska företag som avses i 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:751) om betal tjänster, utländska företag som avses i 3 kap. 26–28 §§ lagen (2011:755) om elektroniska pengar, utländska företag som avses i 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och utländska företag som avses i 1 kap. 3 § lagen om verksamhet med bostadskrediter *och vissa andra konsumentkrediter*.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2225 av den 18 oktober 2023 om konsumentkreditavtal och om upphävande av direktiv 2008/48/EG, i den ursprungliga lydelsen.

² Lagen omtryckt 1981:737.

³ Senaste lydelse 2025:597.

Bestämmelser om användningen av uppgifter om betalningsförsummelser och kreditmissbruk finns även i 7 §.

10 a §

När en uppgift om betalningsförsummelse eller kreditmissbruk i anledning av ett kreditavtal registreras och uppgiften gäller en fysisk person som inte är näringsidkare, ska den som avses med uppgiften informeras om registreringen inom 30 dagar från att registreringen sker. Informationen ska även omfatta personens rättigheter enligt 11 och 12 §§ samt EU:s dataskyddsförordning.

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl.

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller avbetalningsköp som sluts mellan näringsidkare i deras yrkesmässiga verksamhet eller som annars faller utanför konsumentkreditlagen (2010:1846).

Denna lag gäller avbetalningsköp som sluts mellan näringsidkare i deras yrkesmässiga verksamhet eller som annars faller utanför konsumentkreditlagen (2026:000).

Med avbetalningsköp avses avtal om köp av vara, om

1. betalningen ska erläggas i särskilda poster, varav minst en sedan varan har lämnats ut till köparen, och

2. avtalet innehåller villkor som ger säljaren möjlighet att återta varan om köparen inte fullgör sin del av avtalet (förbehåll om återtaganderätt).

Har avtalet betecknats som uthyrning eller betalningen som vederlag för varans nyttjande föreligger ändå avbetalningsköp, om det är avsett att den till vilken varan utlämnas ska bli ägare av denna.

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

¹ Senaste lydelse 2010:1847.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:567) om ändrade betalningsvillkor för vissa statliga bostadslån m.m.

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1989:567) om ändrade betalningsvillkor för vissa statliga bostadslån m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Om en låntagare säger upp ett sådant bostadslån som anges i 1 a eller 1 b § till omedelbar betalning eller gör inbetalning utöver föreskriven amortering, har långivaren rätt att av låntagaren ta ut ersättning för sin förlust, beräknad med utgångspunkt i skillnaden mellan räntan på lånet och långivarens återplaceringsränta. I fråga om lån som lämnats huvudsakligen för enskilt bruk har dock långivaren rätt till ersättning endast i den utsträckning det följer av en tillämpning av 36 § konsumentkreditlagen (2010:1846).

Om en låntagare säger upp ett sådant bostadslån som anges i 1 a eller 1 b § till omedelbar betalning eller gör inbetalning utöver föreskriven amortering, har långivaren rätt att av låntagaren ta ut ersättning för sin förlust, beräknad med utgångspunkt i skillnaden mellan räntan på lånet och långivarens återplaceringsränta. I fråga om lån som lämnats huvudsakligen för enskilt bruk har dock långivaren rätt till ersättning endast i den utsträckning det följer av en tillämpning av 8 kap. 29 och 30 §§ konsumentkreditlagen (2026:000).

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

¹ Senaste lydelse 2010:1849.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Om rätt för vissa utländska företag att driva verksamhet i Sverige finns särskilda bestämmelser, nämligen

1. för kreditinstitut 4 kap. 1, 2 och 4–6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. för värdepappersföretag 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

3. för finansiella institut 4 kap. 3 § lagen om bank- och finansieringsrörelse,

4. för utländska försäkringsgivare lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,

5. för börser 12 kap. 9 § lagen om värdepappersmarknaden,

6. för förvaltningsbolag och fondföretag 1 kap. 6–7, 10 och 11 §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

7. för utgivare av elektroniska pengar 3 kap. 26–28 §§ lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

8. för utländska försäkringsförmedlare 3 kap. lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution,

9. för företag som tillhandahåller betaltjänster 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster,

10. för utländska AIF-förvaltare 5 kap. lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

11. för företag som bedriver verksamhet med *bostadskrediter* 2 kap. 7 § och 3 kap. 6 och 7 §§ lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter,

11. för företag som bedriver verksamhet med *konsumentkrediter* 2 kap. 7 §, 3 kap. 6 och 7 §§ och 3 a kap. 5 § lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter och vissa andra konsumentkrediter,

12. för kreditförvaltare 5 kap. 5 och 6 §§ lagen (2023:714) om förvärv och förvaltning av nödlidande kreditavtal, och

13. för clearingbolag, 1 kap. 2 § lagen (2024:114) om clearing och avveckling av betalningar.

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

¹ Senaste lydelse 2025:598.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:1179)
om ändrade förutsättningar för vissa statligt
reglerade bostadslån m.m.

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1996:1179) om ändrade förutsättningar för vissa statligt reglerade bostadslån m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Vid tillämpningen av avtalsvillkoren ska låneförvaltaren ta till vara låntagarens intressen med tillbörlig omsorg och även i övrigt iakttä god kreditgivningssed.

Konsumentkreditlagen (2010:1846)
gäller inte i fråga om sådana lån eller
lånedelar som avses i 1 §.

Konsumentkreditlagen (2026:000)
gäller inte i fråga om sådana lån eller
lånedelar som avses i 1 §.

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

¹ Senaste lydelse 2010:1851.

8 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 16 § och 3 kap. 7 § lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

16 §²

Om konsumenten utövar sin ångerrätt och med anledning av avtalet har ingått ett anknytande avtal med näringsidkaren eller med någon annan på grund av en överenskommelse mellan denne och näringsidkaren, ska det anknytande avtalet upphöra att gälla utan att konsumenten får åläggas någon påföljd för detta. Detsamma ska gälla om konsumenten utövar ångerrätten och det är fråga om ett sådant kreditköp som avses i konsumentkreditlagen (2010:1846).

Om konsumenten utövar sin ångerrätt och med anledning av avtalet har ingått ett anknytande avtal med näringsidkaren eller med någon annan på grund av en överenskommelse mellan denne och näringsidkaren, ska det anknytande avtalet upphöra att gälla utan att konsumenten får åläggas någon påföljd för detta. Detsamma ska gälla om konsumenten utövar ångerrätten och det är fråga om ett sådant kreditköp som avses i konsumentkreditlagen (2026:000).

Lydelse enligt SFS 2026:246

Föreslagen lydelse

3 kap.

7 §

Bestämmelserna i 4, 5, 8, 9 och 11 §§ gäller inte om förhandsinformation ska ges enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, lagen (2010:751) om betaltjänster, *konsumentkreditlagen (2010:1846)*, lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution eller en EU-förordning, om inte annat föreskrivs där.

Bestämmelserna i 4, 5, 8, 9 och 11 §§ gäller inte om förhandsinformation ska ges enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, lagen (2010:751) om betaltjänster, lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution, *konsumentkreditlagen (2026:000)* eller en EU-förordning, om inte annat föreskrivs där.

Trots första stycket ska information enligt 4 § första stycket 8 ges till en konsument som har ångerrätt enligt 13 §.

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2014:14.

² Senaste lydelse 2014:14.

9 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att 30 kap. 5 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

5 §¹

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs och uppgiften förekommer i ett ärende hos en statlig myndighet om innehav av

1. aktier i bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag, värdepappersbolag, fondbolag, försäkringsaktiebolag eller tjänstepensionsaktiebolag,

2. andelar i medlemsbank eller kreditmarknadsförening, eller

3. aktier eller andelar i börs, central motpart, clearingbolag, svensk värdepapperscentral, betalningsinstitut, institut för elektroniska pengar, kreditförvaltare eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter.

3. aktier eller andelar i börs, central motpart, clearingbolag, svensk värdepapperscentral, betalningsinstitut, institut för elektroniska pengar, kreditförvaltare eller företag som driver verksamhet enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter *och vissa andra konsumentkrediter.*

Sekretessen gäller inte beslut av myndigheten och inte heller för uppgift från en annan myndighet om uppgiften inte är sekretessreglerad där.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

¹ Senaste lydelse 2025:600.

10 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 4 § lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

4 §

Bestämmelserna i 28–30 §§ konsumentkreditlagen (2010:1846) ska tillämpas då näringsidkaren har lämnat konsumenten anstånd med betalningen eller då någon del ska betalas med ett belopp som konsumenten har lånat av näringsidkaren eller någon annan kreditgivare på grund av en överenskommelse mellan denne och näringsidkaren.

Bestämmelserna i 4 kap. 8, 19 och 20 §§ konsumentkreditlagen (2026:000) ska tillämpas då näringsidkaren har lämnat konsumenten anstånd med betalningen eller då någon del ska betalas med ett belopp som konsumenten har lånat av näringsidkaren eller någon annan kreditgivare på grund av en överenskommelse mellan denne och näringsidkaren.

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

11 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 8 a kap. 12 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2025/26:186 Föreslagen lydelse

8 a kap.

12 §

En svensk eller utländsk AIF-förvaltare ska säkerställa att en alternativ investeringsfond som den förvaltar inte ger ut andra direkta eller indirekta lån till konsumenter i Sverige än bostadskrediter och överbrygningskrediter som avses i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter.

En svensk eller utländsk AIF-förvaltare ska säkerställa att en alternativ investeringsfond som den förvaltar inte ger ut andra direkta eller indirekta lån till konsumenter i Sverige än bostadskrediter och överbrygningskrediter som avses i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter *och vissa andra konsumentkrediter.*

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

12 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter

dels att 4 kap. ska upphöra att gälla,

dels att rubriken till lagen samt 1 kap. 1–3 och 5–7 §§, 2 kap. 1 och 4–7 §§, 3 kap. 1, 3, 5 och 7 §§, 5 kap. 1, 2, 4 a, 7 och 9 §§, 6 kap. 1–4, 6–9, 13 a och 16 §§, 7 kap. 1 § och 8 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast efter rubriken till 6 kap. ska lyda ”Ingripanden mot andra än utländska kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES”,

dels att rubriken närmast före 6 kap. 14 § ska lyda ”Ingripanden mot utländska kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES”,

dels att det ska införas två nya kapitel, 3 a och 4 kap., nio nya paragrafer, 1 kap. 1 a och 2 a §§, 5 kap. 2 a §, 6 kap. 1 a–1 c, 7 a, 7 b och 8 a §§, och närmast före 6 kap. 8 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Lag om verksamhet med bostadskrediter

Lydelse enligt SFS 2026:229

Föreslagen lydelse

Lag om verksamhet med bostadskrediter och vissa andra konsumentkrediter

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller yrkesmässig verksamhet med kreditgivning, kreditförmedling och rådgivning i fråga om bostadskrediter och överbryggingskrediter till konsumenter.

Bestämmelser om *bostadskrediter* finns också i *konsumentkreditlagen (2010:1846)* och lagen (2026:226) om begränsning av bostadskrediter.

Nuvarande lydelse

Denna lag gäller *näringsidkares* verksamhet med kreditgivning, kreditförmedling och rådgivning i fråga om bostadskrediter, överbryggingskrediter och *andra konsumentkrediter* till konsumenter.

Bestämmelser om *konsumentkrediter* finns också i lagen (2026:226) om begränsning av bostadskrediter och *konsumentkreditlagen (2026:000)*.

Föreslagen lydelse

1 a §

Ett tillstånd att driva verksamhet med bostadskrediter enligt denna lag omfattar även motsvarande verksamhet med överbryggingskrediter. Det som föreskrivs om bo-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2023/2225 av den 18 oktober 2023 om konsumentkreditavtal och om upphävande av direktiv 2008/48/EG, i den ursprungliga lydelsen.

*stadskrediter ska då gälla även för
överbrygningskrediter.*

2 §

För verksamhet som drivs av ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse gäller denna lag endast såvitt avser

1. 4 kap. 1–12 §§ samt 7 kap. 1 § 5–9, om institutet är svenskt, och

2. 4 kap. 1, 2 och 7–10 §§ samt 7 kap. 1 § 5 och 6, om institutet är utländskt.

För verksamhet *med bostadskrediter* som drivs av ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse gäller denna lag endast såvitt avser

1. 4 kap. 1–9 och 13–15 §§ samt 7 kap. 1 § 5–9, om institutet är svenskt, och

2. 4 kap. 1, 2, 7–9 och 13 §§ samt 7 kap. 1 § 5 och 6, om institutet är utländskt.

2 a §

För verksamhet med andra konsumentkrediter än bostadskrediter som drivs av ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, ett betalningsinstitut enligt lagen (2010:751) om betaltjänster eller ett institut för elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar gäller denna lag endast såvitt avser 4 kap. 1–9 och 11 §§ samt 7 kap. 1 § 5–7 och 9.

För verksamhet med andra konsumentkrediter än bostadskrediter som drivs av ett mindre företag gäller denna lag endast såvitt avser 4 kap. 1–9 och 11 §§, 5 kap. 2 a § samt 7 kap. 1 § 5–7 och 9 om verksamheten avser

1. krediter som lämnas av företaget för att finansiera ett köp av företagets vara eller tjänst om krediten är räntefri och inte förbunden med andra avgifter än lagstadgade dröjsmålsavgifter, eller

2. förmedling av krediter.

3 §

För utländska kreditgivares och kreditförmedlares verksamhet i Sverige gäller denna lag i tillämpliga delar. Beträffande 4 kap. gäller för utländska kreditförmedlare från ett land inom EES endast 1, 2 och 7–10 §§.

För utländska kreditgivares och kreditförmedlares verksamhet i Sverige gäller denna lag i tillämpliga delar. Beträffande 4 kap. gäller för utländska kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES endast 1, 2, 7–9 och 13 §§.

Bestämmelser som gäller för filialer till utländska kreditgivare och kreditförmedlare finns också i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

5 §

Kreditgivare och kreditförmedlare som driver verksamhet enligt denna lag får tillhandahålla rådgivning om *bostadskrediter till konsumenter*.

Andra än de som anges i första stycket får tillhandahålla rådgivning om *bostadskrediter till konsumenter* endast om det sker vid enstaka tillfällen i samband med annan yrkesmässig verksamhet som regleras av bestämmelser i lag eller annan författning eller av etiska regler som avser yrkesverksamheten i fråga.

Kreditgivare och kreditförmedlare som driver verksamhet enligt denna lag får tillhandahålla rådgivning om *konsumentkrediter*.

Andra än de som anges i första stycket får tillhandahålla rådgivning om *konsumentkrediter* endast om det sker vid enstaka tillfällen i samband med annan yrkesmässig verksamhet som regleras av bestämmelser i lag eller annan författning eller av etiska regler som avser yrkesverksamheten i fråga.

6 §

Med kreditförmedlare, konsument och bostadskredit avses detsamma som i konsumentkreditlagen (2010:1846).

Med kreditförmedlare, konsument, bostadskredit, *näringsidkare*, *rådgivning* och *mindre företag* avses detsamma som i konsumentkreditlagen (2026:000).

7 §²

I denna lag avses med

1. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet eller ett annat utländskt organ som har utsetts av ett annat land enligt bolånedirektivet,

2. *bolånedirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010, i den ursprungliga lydelsen,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även en utländsk kreditgivares eller kreditförmedlares etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

5. *hemland*: det land där en kreditförmedlare är upptagen i ett register över kreditförmedlare enligt bolånedirektivet,

6. *konsumentkredit*: en kredit som omfattas av konsumentkreditlagens (2026:000) tillämpningsområde, med undantag för värdepapperskrediter och särskilda fakturakrediter enligt 1 kap. 3 § i den lagen,

6. *kreditgivare*: den som lämnar bostadskredit,

7. *kreditgivare*: den som lämnar konsumentkredit,

² Senaste lydelse 2025:601.

7. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet, beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 5 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

8. *rådgivning: personliga rekommendationer till en konsument om bostadskreditavtal*,

9. *utländsk kreditförmedlare från ett land inom EES*: en fysisk eller juridisk person som är upptagen i ett register över kreditförmedlare i ett annat land inom EES enligt bolånedirektivet, och

8. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet, beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 5 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

9. *utländsk kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES*: en fysisk eller juridisk person som är upptagen i ett register över kreditförmedlare i ett annat land inom EES enligt bolånedirektivet, och

10. *överbryggningskredit*: en kredit som har en obestämd löptid eller ska återbetalas inom 12 månader och som tas av en konsument som en tillfällig finansieringslösning under övergången till ett annat finansiellt arrangemang, i syfte att förvärva eller behålla äganderätt till fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet.

2 kap.

1 §

Ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt försäkringsföretag kan få tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet med kreditgivning enligt denna lag.

Ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt försäkringsföretag kan få tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet med kreditgivning *av bostadskrediter* enligt denna lag.

4 §

En svensk kreditgivares bolagsordning eller stadgar ska godkännas av Finansinspektionen i samband med att kreditgivaren får tillstånd att driva verksamhet enligt denna lag.

En svensk kreditgivares bolagsordning eller stadgar ska godkännas av Finansinspektionen i samband med att kreditgivaren får tillstånd att driva verksamhet *med bostadskrediter* enligt denna lag.

Om kreditgivaren har beslutat att ändra sin bolagsordning eller sina stadgar, ska kreditgivaren ansöka om godkännande av ändringen hos Finansinspektionen. Ändringen ska godkännas om bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot denna lag eller mot andra författningar av betydelse för verksamheten och i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av verksamheten.

Ett beslut om ändring av bolagsordning eller stadgar får inte registreras innan det har godkänts.

5 §

Bestämmelserna om prövning av ägarförändringar i kreditinstitut i 14 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska tillämpas även beträffande en svensk kreditgivare som driver verksamhet enligt denna lag. Bestämmelsen i 14 kap. 2 a § ska dock inte tillämpas.

Första stycket gäller inte företag som omfattas av motsvarande bestämmelser om ägarprövning enligt annan lag.

Bestämmelserna om prövning av ägarförändringar i kreditinstitut i 14 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska tillämpas även beträffande en svensk kreditgivare som driver verksamhet *med bostadskrediter* enligt denna lag. Bestämmelsen i 14 kap. 2 a § ska dock inte tillämpas.

6 §

En svensk kreditgivare som driver verksamhet enligt denna lag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i ett annat land. Ett sådant tillstånd ska ges om det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar kreditgivarens verksamhet.

En svensk kreditgivare som driver verksamhet *med bostadskrediter* enligt denna lag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i ett annat land. Ett sådant tillstånd ska ges om det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar kreditgivarens verksamhet.

7 §

En utländsk kreditgivare får ges tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet i Sverige enligt denna lag från en filial här i landet. Tillstånd ska ges om

1. företaget driver motsvarande verksamhet i det land där det har sitt säte,
2. företaget står under betryggande tillsyn av en myndighet i det land där det har sitt säte och har tillåtelse att etablera sig i Sverige, och
3. det finns skäl att anta att verksamheten här i landet kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten.

En utländsk kreditgivare får ges tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet *med bostadskrediter* i Sverige enligt denna lag från en filial här i landet. Tillstånd ska ges om

3 kap.

1 §

Ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt försäkringsföretag kan få tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet med kreditförmedling enligt denna lag.

Tillstånd behövs inte för sådan kreditförmedling som sker vid enstaka tillfällen i samband med annan yrkesmässig verksamhet som regleras av

Ett svenskt aktiebolag, en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt försäkringsföretag kan få tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet med kreditförmedling *av bostadskrediter* enligt denna lag.

bestämmelser i lag eller annan författning eller av etiska regler som avser yrkesverksamheten i fråga.

3 §

Bestämmelserna i 2 kap. 4 och 5 §§ gäller även för svenska kreditförmedlare.

Bestämmelserna i 2 kap. 4 och 5 §§ gäller även för svenska kreditförmedlare *av bostadskrediter*.

5 §

En svensk kreditförmedlare som driver verksamhet enligt denna lag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i ett land utanför EES. Ett sådant tillstånd ska ges om det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar kreditförmedlarens verksamhet.

En svensk kreditförmedlare som driver verksamhet *med bostadskrediter* enligt denna lag får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i ett land utanför EES. Ett sådant tillstånd ska ges om det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar kreditförmedlarens verksamhet.

7 §

En kreditförmedlare från ett land utanför EES får ges tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet i Sverige enligt denna lag från en filial här i landet.

En kreditförmedlare *av bostadskrediter* från ett land utanför EES får ges tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet i Sverige enligt denna lag från en filial här i landet.

Tillstånd ska ges om företaget uppfyller kraven i 2 kap. 7 § 1–3 och 3 kap. 2 § första stycket 4 och 6.

3 a kap. Förutsättningar för kreditgivare och kreditförmedlare att driva verksamhet med andra konsumentkrediter än bostadskrediter

Svenska kreditgivare och kreditförmedlare

Tillståndsplikt

1 § Ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening kan få tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet med kreditgivning eller kreditförmedling av andra konsumentkrediter än bostadskrediter enligt denna lag.

Tillstånd enligt första stycket får inte ges till ett företag som driver sådan verksamhet som kräver tillstånd enligt 1 kap. 7 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Förutsättningar för tillstånd

2 § Tillstånd enligt 1 § ska ges om

1. bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot denna lag eller någon annan författning,

2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i företaget bedöms som lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen i företaget, och

4. den som ska ingå i företagets styrelse eller vara verkställande direktör, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få en nära förbindelse med någon annan, får dock tillstånd ges bara om förbindelsen inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

Bedömningen enligt första stycket 3 av om en innehavare är lämplig ska göras i enlighet med 2 kap. 3 §.

Första stycket 3 och 4 gäller inte för verksamhet som avser endast kreditförmedling.

3 § Bestämmelserna i 2 kap. 4 § gäller även för svenska kreditgivare och kreditförmedlare av andra konsumentkrediter än bostadskrediter. För sådana svenska kreditgivare gäller även 2 kap. 5 §.

Verksamhet som drivs utomlands genom filial

4 § En svensk kreditgivare eller kreditförmedlare som driver verksamhet med andra konsumentkrediter än bostadskrediter får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta filial i ett annat land. Ett sådant tillstånd ska ges om det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar kreditgivarens och kreditförmedlarens verksamhet.

Utländska kreditgivare och kreditförmedlare

5 § En utländsk kreditgivare eller kreditförmedlare får ges tillstånd av Finansinspektionen att driva verksamhet i Sverige med andra konsumentkrediter än bostadskrediter från en filial här i landet. Tillstånd ska ges om

1. företaget driver motsvarande verksamhet i det land där det har sitt säte,

2. företaget står under betryggande tillsyn av en myndighet i det land där det har sitt säte och har tillåtelse att etablera sig i Sverige, och

3. det finns skäl att anta att verksamheten här i landet kommer att drivas i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten.

Tillstånd enligt första stycket får inte ges till ett företag som driver sådan verksamhet som kräver tillstånd enligt 1 kap. 7 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

4 kap. Bestämmelser om verksamhet med konsumentkrediter

Allmänna bestämmelser

Övergripande krav

1 § Kreditgivare och kreditförmedlare ska handla hederligt, rättvist, transparent och professionellt, med beaktande av konsumentens rättigheter och intressen. Verksamheten ska grunda sig på information om konsumentens förhållanden och särskilda krav samt rimliga antaganden om de risker för konsumenten som kan komma att uppstå under kreditavtalets löptid.

Kunskap och kompetens

2 § Kreditgivare och kreditförmedlare ska ha personal, inklusive dem som direkt leder eller ansvarar för arbetet med konsumentkrediter, som har tillräcklig kunskap och kompetens för att sätta samman, erbjuda, bevilja eller förmedla konsumentkreditavtal eller ge råd om konsumentkrediter. Personalen ska även ha tillräcklig kunskap och kompetens om kompletterande tjänster som tillhandahålls tillsammans med en konsumentkredit samt om konsumenters rättigheter.

Ersättningssystem

3 § Kreditgivares och kreditförmedlares system för ersättning till personal som sätter samman, erbjuder, beviljar eller förmedlar konsumentkreditavtal eller ger råd om konsumentkrediter, inklusive dem som direkt leder eller ansvarar för detta arbete, ska vara uppbyggt på ett sätt som inte negativt påverkar skyldigheterna enligt 1 §. Detsamma ska gälla för ersättningar från en kreditgivare till en kreditförmedlare.

19 och 13 §§ finns särskilda bestämmelser om ersättning till oberoende rådgivare och kreditförmedlare.

4 § En kreditgivares system för ersättning till den som utför kreditprövning av konsumenten, och till den som direkt leder eller ansvarar för detta arbete, ska vara uppbyggt så att det

1. främjar en sund och effektiv riskhantering,
2. motverkar ett överdrivet risktagande,
3. överensstämmer med kreditgivarens affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen, och
4. undviker intressekonflikter.

Ersättningen får inte vara beroende av antalet eller andelen beviljade låneansökningar.

5 § Kreditgivares och kreditförmedlares system för ersättning till personal som tillhandahåller rådgivning om konsumentkrediter, inklusive dem som direkt leder eller ansvarar för detta arbete, ska vara uppbyggt så att personalens förmåga att agera i konsumentens bästa intresse inte påverkas negativt. Ersättningssystemen får inte heller vara beroende av försäljningsmål.

6 § En kreditgivares eller kreditförmedlares ersättningssystem enligt 3–5 §§ ska vara utformat på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till företagets storlek och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

Rådgivning

7 § Rådgivning om konsumentkrediter ska ske med utgångspunkt i aktuella upplysningar som har inhämtats om konsumentens ekonomiska och personliga förhållanden samt önskemål och särskilda krav.

8 § Rådgivning ska grundas på en bedömning av ett tillräckligt stort antal konsumentkreditavtal.

De konsumentkreditavtal som rekommenderas ska vara lämpliga för konsumenten med beaktande av hans eller hennes behov, ekonomiska situation och personliga förhållanden. Rådgivaren ska ta rimlig hänsyn till risker för konsumenten som kan uppstå under kreditavtalets löptid.

9 § En kreditgivare får inte utge sig för att vara en oberoende rådgivare. Detsamma gäller en kreditförmedlare som verkar som ombud för eller har en nära förbindelse med en kreditgivare.

Den som utger sig för att vara en oberoende rådgivare får inte ta emot ersättning i samband med rådgivningen från någon annan än konsumenten.

Uppdragsavtal

10 § Kreditgivare och kreditförmedlare som driver verksamhet enligt denna lag får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i verksamheten. En kreditförmedlare av bostadskrediter får dock ge ett sådant uppdrag endast till en annan kreditförmedlare som har rätt att förmedla bostadskrediter. Uppdragsgivaren ska anmäla detta till Finansinspektionen.

Uppdrag åt någon annan att utföra sådant som är av väsentlig betydelse för verksamheten får ges bara om uppdragsgivaren ansvarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och
2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på verksamhetens internkontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att uppdragsgivaren följer de regler som gäller för den.

Dokumentation

11 § En kreditgivares kreditbeslut ska dokumenteras så att beslutsunderlaget redovisas och att kreditärendets hantering även i övrigt kan följas.

En kreditförmedlare av bostadskrediter ska dokumentera ett förmedlingsärendes hantering.

Tystnadsplikt

12 § Enskildas förhållanden till ett företag som driver verksamhet enligt denna lag får inte obehörigen röjas.

I det allmännas verksamhet tillämpas offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) i stället för första stycket.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket.

I 5 a § kreditupplysningslagen (1973:1173) finns bestämmelser om att det som gäller om tystnadsplikt enligt första stycket inte hindrar att uppgifter i vissa fall utväxlas för kreditupplysningsändamål.

Vissa särskilda bestämmelser för verksamhet med bostadskrediter

Oberoende kreditförmedling

13 § En kreditförmedlare av bostadskrediter får utge sig för att vara oberoende endast om kreditförmedlaren i sin förmedlingsverksamhet utgår från ett tillräckligt stort antal kreditavtal från kreditgivarna på marknaden.

Den som utger sig för att vara en oberoende kreditförmedlare får inte ta emot ersättning i samband med kreditförmedlingen från någon annan än konsumenten.

Riktlinjer för utlåning

14 § En kreditgivare av bostadskrediter ska fastställa och tillämpa riktlinjer för sin utlåning, inbegripet vilken typ av egendom som accepteras som säkerhet för en bostadskredit. Riktlinjerna ska bevaras hos kreditgivaren.

Värdering av säkerheten för krediten

15 § Vid en värdering av en konsuments bostad som ställs som säkerhet för en bostadskredit ska kreditgivaren se till att i förväg fastställda riktlinjer tillämpas. Av riktlinjerna ska framgå vilka tillförlitliga standarder som ska användas vid värderingen.

Den som utför en värdering ska vara tillräckligt oberoende i förhållande till kreditriskbedömningen och ha den kunskap och kompetens som krävs för att fastställa ett tillförlitligt värde.

Dokumentation av värderingen ska bevaras hos kreditgivaren.

5 kap.

1 §

Finansinspektionen ska föra ett register över kreditgivare och kreditförmedlare som har tillstånd att driva verksamhet enligt denna lag och över utländska kreditförmedlare från ett land inom EES som driver verksamhet här i landet.

Finansinspektionen ska föra ett register över kreditgivare och kreditförmedlare som har tillstånd att driva verksamhet enligt denna lag och över utländska kreditförmedlare *av bostadskrediter* från ett land inom EES som driver verksamhet här i landet.

2 §

Finansinspektionen har tillsyn över kreditgivare och kreditförmedlare. Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt

1. denna lag,
2. andra författningar som reglerar verksamheten,

3. företagets bolagsordning eller stadgar, och

4. interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar företagets verksamhet.

För utländska kreditgivare och kreditförmedlare omfattar tillsynen dock inte företagets bolagsordning eller stadgar.

Finansinspektionens tillsyn omfattar dock inte verksamhet enligt 1 kap. 2 a § andra stycket.

2 a §

Konsumentverket har tillsyn över verksamhet enligt 1 kap. 2 a § andra stycket. Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt 4 kap. 1–9 och 11 §§.

För Konsumentverkets tillsyn enligt denna lag tillämpas 9 kap. 2 och 6–9 §§ konsumentkreditlagen (2026:000). Hänvisningen i 9 kap. 6 § första stycket till 3 kap. 13, 14, 15 eller 16 § och 8 kap. 13 § första stycket i den lagen ska avse 4 kap. 1–9 och 11 §§ i denna lag.

Det som föreskrivs i 9 kap. 6 § konsumentkreditlagen om att Konsumentverket får förbjuda näringsidkaren att lämna krediter gäller även förbud att förmedla krediter.

4 a §³

Finansinspektionen får förelägga var och en att lämna upplysningar och tillhandahålla de handlingar som behövs i ett ärende om tillämpningen av 1 kap. 5 § eller 4 kap. 7, 8, 9, 10, 11 eller 14 §.

Finansinspektionen får förelägga var och en att lämna upplysningar och tillhandahålla de handlingar som behövs i ett ärende om tillämpningen av 1 kap. 5 § eller 4 kap. 7, 8, 9, 11, 13 eller 14 §.

7 §

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av *bolånedirektivet*. Finansinspektionen får begära Europeiska bankmyndighetens bistånd i de fall som anges i artiklarna 34 och 37 i bolånedirektivet.

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet *över verksamhet med bostadskrediter* samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter och *Europeiska centralbanken* i den utsträckning som följer av *Sveriges medlemskap i Europeiska unionen*. Finansinspektionen får begära Europeiska bankmyndighetens bistånd i de fall som anges i artiklarna 34 och 37 i bolånedirektivet.

³ Senaste lydelse 2020:343.

9 §

Efter underrättelse till Finansinspektionen kan en behörig myndighet genomföra en undersökning hos en i Sverige inrättad filial till en utländsk kreditförmedlare från ett land inom EES.

Efter underrättelse till Finansinspektionen kan en behörig myndighet genomföra en undersökning hos en i Sverige inrättad filial till en utländsk kreditförmedlare *av bostadskrediter* från ett land inom EES.

6 kap.

1 §

Om en kreditgivare, *en svensk kreditförmedlare eller en kreditförmedlare från ett land utanför* EES åsidosätter sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, bolagsordning, stadgar eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar verksamheten, ska Finansinspektionen ingripa.

Om en kreditgivare *eller en annan kreditförmedlare än en utländsk kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES* åsidosätter sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, bolagsordning, stadgar eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar verksamheten, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande för företaget att inom viss tid vidta en åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig, ska kreditgivarens eller kreditförmedlarens tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om kreditgivaren eller kreditförmedlaren gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot kreditgivaren eller kreditförmedlaren och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i företagets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om företaget har befunnits ansvarigt för överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om överträdelsen är allvarlig, upprepad eller systematisk och personen i fråga uppsåtligen

eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, inte får upprätthålla en funktion som avses i första stycket hos ett företag, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

1 b §

Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,

2. företaget gör rättelse eller om den fysiska personen verkat för att företaget gör rättelse, eller

3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot företaget eller den fysiska personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

1 c §

I försvärande riktning ska det beaktas om företaget tidigare har begått en överträdelse eller om den fysiska personen tidigare orsakat en sådan överträdelse.

I förmildrande riktning ska det beaktas om

1. företaget eller den fysiska personen i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och

2. företaget snabbt har upphört med överträdelsen, eller den fysiska personen snabbt verkat för att överträdelsen ska upphöra, sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen.

2 §

Finansinspektionen ska återkalla tillståndet för en kreditgivare, *en*

Finansinspektionen ska återkalla tillståndet för en kreditgivare *eller en*

svensk kreditförmedlare eller en kreditförmedlare från ett land utanför EES, om kreditgivaren eller kreditförmedlaren *annan kreditförmedlare än en utländsk kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES, om kreditgivaren eller kreditförmedlaren*

1. har fått tillståndet genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

2. under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit sådan verksamhet som tillståndet avser,

3. inte uppfyller villkoren för tillstånd i 3 kap. 2 § första stycket 5 eller 6,

4. har förklarat sig avstå från tillståndet,

5. har överlåtit hela sin verksamhet, eller

6. har försatts i konkurs eller om beslut har fattats om att företaget ska gå i tvångslikvidation.

I fall som avses i första stycket 1–3 får i stället varning meddelas, om det är tillräckligt.

3 §

Om någon som ingår i styrelsen eller är verkställande direktör för en kreditgivare, *en svensk kreditförmedlare eller en kreditförmedlare från ett land utanför EES* inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 2 § första stycket 4 *respektive* 3 kap. 2 § första stycket 4, ska Finansinspektionen återkalla företagets tillstånd. Det får dock bara ske om inspektionen först beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör och om han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader har gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller är verkställande direktör.

Om någon som ingår i styrelsen eller är verkställande direktör för en kreditgivare *eller en annan kreditförmedlare än en utländsk kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES*, inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 2 § första stycket 4, 3 kap. 2 § första stycket 4, *respektive* 3 a kap. 2 § första stycket 4, ska Finansinspektionen återkalla företagets tillstånd. Det får dock bara ske om inspektionen först beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör och om han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader har gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller är verkställande direktör.

I stället för att återkalla tillståndet får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot eller verkställande direktör inte längre får vara det. Inspektionen får då förordna en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess företaget har utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör.

Det som sägs i första och andra styckena om verkställande direktör ska tillämpas även på en ställföreträdare eller ersättare för verkställande direktör.

4 §

Om en behörig myndighet i ett annat land inom EES underrättar Finansinspektionen om att en svensk kreditförmedlare har överträtt föreskrifter för förmedlarens verksam-

Om en behörig myndighet i ett annat land inom EES underrättar Finansinspektionen om att en svensk kreditförmedlare *av bostadskrediter* har överträtt föreskrifter för förmed-

het som gäller i det land där den behöriga myndigheten finns, ska inspektionen vidta åtgärd enligt 1–3 §§, om det föreligger någon omständighet som avses där.

Inspektionen ska underrätta den åtgärder som vidtas.

larens verksamhet som gäller i det land där den behöriga myndigheten finns, ska inspektionen vidta åtgärd enligt 1–3 §§, om det föreligger någon omständighet som avses där.

behöriga myndigheten om vilka

6 §

Om en kreditgivare, *en svensk kreditförmedlare eller en kreditförmedlare från ett land utanför* EES har fått en anmärkning eller varning enligt 1 § andra stycket, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en sanktionsavgift.

Om en kreditgivare *eller en annan kreditförmedlare än en utländsk kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom* EES har fått en anmärkning eller varning enligt 1 § andra stycket, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en sanktionsavgift.

Avgiften tillfaller staten.

7 §

Sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor. Avgiften får inte överstiga tio procent av kreditgivarens eller kreditförmedlarens omsättning det närmast föregående räkenskapsåret.

Om överträdelsen har skett under företagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får omsättningen uppskattas.

För ett företag som även driver annan verksamhet än den tillståndspliktiga enligt denna lag ska omsättningen avse endast verksamheten med *bostadskrediter*.

För ett företag som även driver annan verksamhet än den tillståndspliktiga enligt denna lag ska omsättningen avse endast verksamheten med *konsumentkrediter*.

7 a §

När det är fråga om en överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen gäller i stället för 7 § att sanktionsavgiften ska uppgå till lägst 5 000 kronor och som högst fastställas till det högsta av

1. tio procent av företagets omsättning närmast föregående räkenskapsår eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå,

2. två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

3. ett belopp i kronor motsvarande fem miljoner euro.

Avgiften tillfaller staten.

7 b §

En sanktionsavgift för en fysisk person enligt 1 a § ska som högst fastställas till det högsta av

1. två gånger den vinst som den fysiska personen gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller

2. ett belopp som per den 25 juni 2015 i kronor motsvarade fem miljoner euro.

Avgiften tillfaller staten.

8 §

När sanktionsavgiftens storlek beslutas ska *särskild* hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

När sanktionsavgiftens storlek beslutas ska hänsyn tas till sådana omständigheter som anges i 1 b § första stycket och 1 c §. Hänsyn ska också tas till företagets eller den fysiska personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som gjorts till följd av regelöverträdelsen.

Sanktionsföreläggande

8 a §

Frågor om ingripanden mot fysiska personer för överträdelser enligt 1 a § tas upp av Finansinspektionen genom sanktionsföreläggande.

Finansinspektionen ska då tillämpa bestämmelserna om sanktionsföreläggande i 15 kap. 9 a–9 d §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Lydelse enligt SFS 2026:229

Föreslagen lydelse

9 §

Om en kreditgivare, en svensk kreditförmedlare eller en kreditförmedlare från ett land utanför EES inte i tid lämnar de upplysningar som kreditgivaren eller kreditförmedlaren är skyldig att lämna enligt föreskrifter som med-

Om en kreditgivare eller en annan kreditförmedlare än en utländsk kreditförmedlare av bostadskrediter från ett land inom EES inte i tid lämnar de upplysningar som kreditgivaren eller kreditförmedlaren är skyldig att lämna enligt föreskrifter

delats med stöd av 7 kap. 1 § 12, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Nuvarande lydelse

som meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 12, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

Föreslagen lydelse

13 a §⁴

Om en näringsidkare genom sitt agerande på internet bryter mot 1 kap. 5 § andra stycket eller 4 kap. 7, 8, 9, 10, 11 eller 14 § och inga andra effektiva medel är tillgängliga, får Finansinspektionen förelägga näringsidkaren, en värdtjänstleverantör eller en internetleverantör att upprätta ett varningsmeddelande som tydligt visas i samband med besök på webbplatsen.

Ett föreläggande som avses i första stycket får bara meddelas om

1. överträdelsens allvar motiverar det, och

2. webbplatsen inte omfattas av tryckfrihetsförordningens eller yttrandefrihetsgrundlagens skydd.

Varningsmeddelandet ska ange i vilket avseende agerandet bryter mot någon av bestämmelserna som anges i första stycket och i övrigt vara utformat på ändamålsenligt sätt.

16 §

Om någon driver verksamhet med kreditgivning, kreditförmedling eller rådgivning i fråga om *bostadskrediter* utan att ha rätt till det, ska Finansinspektionen förelägga den som driver verksamheten att upphöra med den. Inspektionen får besluta hur avvecklingen av verksamheten ska ske.

Om det är osäkert om lagen är tillämplig på en viss verksamhet, får inspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som inspektionen behöver för att bedöma om så är fallet.

Ett föreläggande enligt denna paragraf som avser ett utländskt företag får riktas mot såväl företaget som den som i Sverige är verksam för företagets räkning.

Om en näringsidkare genom sitt agerande på internet bryter mot 1 kap. 5 § andra stycket eller 4 kap. 7, 8, 9, 11, 13 eller 14 § och inga andra effektiva medel är tillgängliga, får Finansinspektionen förelägga näringsidkaren, en värdtjänstleverantör eller en internetleverantör att upprätta ett varningsmeddelande som tydligt visas i samband med besök på webbplatsen.

⁴ Senaste lydelse 2020:343.

Lydelse enligt SFS 2026:229

Föreslagen lydelse

7 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilket innehåll en ansökan om tillstånd enligt denna lag ska ha,
2. de krav på insikt och erfarenhet som ska gälla för deltagande i ledningen av en kreditförmedlare enligt 3 kap. 2 § första stycket 4,
3. sådan försäkring för skadeståndsskyldighet som avses i 3 kap. 2 § första stycket 6,
4. vilka uppgifter som ska ingå i en anmälan enligt 3 kap. 4 §,
5. vad en kreditgivare eller kreditförmedlare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 1 §,
6. vilka krav som ska gälla avseende kunskap och kompetens enligt 4 kap. 2 §,
7. en kreditgivares eller kreditförmedlares ersättningssystem enligt 4 kap. 3–6 §§,

8. vilka uppgifter som ska ingå i en anmälan enligt 4 kap. 10 § och vad en kreditgivare eller kreditförmedlare i övrigt ska iaktta när det gäller uppdragsavtal,

9. vad som ska ingå i dokumentation enligt 4 kap. 11 §,

10. riktlinjer för utlåning enligt 4 kap. 14 §,

11. riktlinjer för värdering av säkerhet enligt 4 kap. 15 § och vad som ska iaktas när det gäller dokumentation av värderingen, och

8. riktlinjer för utlåning enligt 4 kap. 11 §,

9. riktlinjer för värdering av säkerhet enligt 4 kap. 12 § och vad som ska iaktas när det gäller dokumentation av värderingen,

10. vilka uppgifter som ska ingå i en anmälan enligt 4 kap. 13 § och vad en kreditgivare eller kreditförmedlare i övrigt ska iaktta när det gäller uppdragsavtal,

11. vad som ska ingå i dokumentation enligt 4 kap. 14 §, och

12. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet enligt 5 kap. 3 och 5 §§.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

1 §⁵

Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Finansinspektionens beslut enligt 6 kap. 16 §

Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Finansinspektionens beslut enligt 6 kap. 16 §

⁵ Senaste lydelse 2018:858.

andra stycket får dock inte överklagas. andra stycket *och beslut om sanktionsföreläggande* får dock inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

1. Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

2. En kreditgivare eller en kreditförmedlare som vid ikraftträdandet driver och har rätt att driva verksamhet med kreditgivning eller kreditförmedling av andra konsumentkrediter än bostadskrediter får driva verksamheten utan tillstånd enligt denna lag fram till den 20 november 2027 eller, om ansökan om tillstånd till Finansinspektionen har kommit in inom denna tid, till dess att ansökan har prövats slutligt.

3. En sanktionsavgift enligt 6 kap. 1 a eller 6 § får beslutas endast för överträdelser som skett efter ikraftträdandet.

13 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §¹

Denna lag gäller för fysiska och juridiska personer som driver

1. bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. livförsäkringsrörelse, dock inte

a) sådan som drivs av försäkringsföreningar som har beviljats undantag enligt 1 kap. 19 d § försäkringsrörelselagen (2010:2043), eller

b) tjänstepensionsverksamhet enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag,

3. värdepappersrörelse enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

4. verksamhet enligt lagen (1996:1006) om viss finansiell verksamhet,

5. försäkringsdistribution enligt lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution, i fråga om sådan verksamhet rörande livförsäkring, bedriven av sådana försäkringsförmedlare som har tillstånd enligt 2 kap. 1 § den lagen eller bedriver verksamhet enligt 3 kap. 1 § andra stycket 2 eller 3 § den lagen,

6. verksamhet enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

7. fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

8. verksamhet som betalningsinstitut enligt lagen (2010:751) om betalningstjänster,

9. verksamhet som registrerad betaltjänstleverantör enligt lagen om betaltjänster,

10. verksamhet som förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

11. verksamhet enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter, 11. verksamhet med *bostadskrediter* enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter

och vissa andra konsumentkrediter,

12. verksamhet som leverantör av gräsrotsfinansieringstjänster enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1503 av den 7 oktober 2020 om europeiska leverantörer av gräsrotsfinansieringstjänster för företag och om ändring av förordning (EU) 2017/1129 och direktiv (EU) 2019/1937, om företaget är en juridisk person som är etablerad i Sverige,

13. verksamhet som leverantör av kryptotillgångstjänster enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023

¹ Senaste lydelse 2025:603.

om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937,

14. verksamhet som fastighetsmäklare eller fastighetsmäklarföretag med särskild registrering för hyresförmedling eller fullständig registrering enligt fastighetsmäklarlagen (2021:516),

15. spelverksamhet som bedrivs med licens eller registrering enligt spellagen (2018:1138),

16. yrkesmässig handel med varor, om det kan antas att det i verksamheten eller i en del av verksamheten genomförs eller kommer att genomföras transaktioner, enstaka eller sådana som kan antas ha samband, som innebär att ett utbetalt eller mottaget belopp i kontanter uppgår till motsvarande 5 000 euro eller mer,

17. verksamhet enligt pantbankslagen (1995:1000),

18. verksamhet som auktoriserad eller godkänd revisor eller registrerat revisionsbolag,

19. yrkesmässig verksamhet som avser bokföringstjänster eller revisions-tjänster som inte omfattas av 18,

20. yrkesmässig rådgivning avseende skatter och avgifter (skatteråd-givare),

21. verksamhet som advokat eller advokatbolag, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 4 § första stycket,

22. yrkesmässig verksamhet som annan oberoende jurist än den som avses i 21, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 4 § första stycket,

23. yrkesmässig verksamhet till den del verksamheten avser tjänster som anges i 4 § andra stycket och verksamhetsutövaren inte är en sådan person som avses i 18–22, eller

24. yrkesmässig verksamhet som avser förmedling, förvaring eller handel med konstverk, om det kan antas att det i verksamheten eller i en del av verksamheten genomförs eller kommer att genomföras transaktioner, enstaka eller sådana som kan antas ha samband, som innebär att ett utbetalt eller mottaget belopp uppgår till motsvarande 10 000 euro eller mer.

Vissa speltjänster får undantas från tillämpning av lagen eller bestämmelser i den enligt föreskrifter som meddelas med stöd av 8 kap. 1 § 1.

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

14 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation

Häri genom föreskrivs att 9 kap. 33 § lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

33 §¹

Den som tillhandahåller ett elektroniskt kommunikationsnät eller en elektronisk kommunikationstjänst som inte är en nummeroberoende interpersonell kommunikationstjänst och som har fått del av eller tillgång till en uppgift som avses i 31 § första stycket ska på begäran lämna

1. en uppgift som avses i 31 § första stycket 1 till

a) en myndighet som i ett särskilt fall behöver en sådan uppgift för delgivning enligt delgivningslagen (2010:1932), om myndigheten bedömer att det kan antas att den som söks för delgivning håller sig undan eller att det annars finns synnerliga skäl,

b) Finansinspektionen, om inspektionen bedömer att uppgiften är av väsentlig betydelse för utredningen av en misstänkt överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

c) Finansinspektionen, om inspektionen bedömer att uppgiften är av väsentlig betydelse i ett ärende om tillsyn när det gäller någon av bestämmelserna i 4 a kap. 1–8 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster eller 1 kap. 5 § eller 4 kap. 7, 8, 9, 10, 11 eller 14 § lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter,

c) Finansinspektionen, om inspektionen bedömer att uppgiften är av väsentlig betydelse i ett ärende om tillsyn när det gäller någon av bestämmelserna i 4 a kap. 1–8 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster eller 1 kap. 5 § eller 4 kap. 7, 8, 9, 11, 13 eller 14 § lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter och vissa andra konsumentkrediter,

d) Konsumentombudsmannen, om ombudsmannen bedömer att uppgiften är av väsentlig betydelse i ett ärende om tillsyn enligt lagen (1994:1512) om avtalsvillkor i konsumentförhållanden eller marknadsföringslagen (2008:486), när det är fråga om en misstänkt överträdelse av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen enligt bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 av den 12 december 2017 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004,

e) Konsumentverket, om verket bedömer att uppgiften är av väsentlig betydelse i ett ärende om tillsyn enligt lagen (2019:59) med kompletterande bestämmelser till EU:s geoblockeringsförordning,

¹ Senaste lydelse 2024:330.

f) Kronofogdemyndigheten, om myndigheten behöver uppgiften i exekutiv verksamhet och myndigheten bedömer att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende,

g) Läkemedelsverket, om verket bedömer att uppgiften är av väsentlig betydelse i ett ärende om tillsyn när det gäller bestämmelserna om marknadsföring i 12 kap. läkemedelslagen (2015:315),

h) Polismyndigheten, om myndigheten bedömer att uppgiften behövs i samband med underrättelse, efterforskning eller identifiering vid olyckor eller dödsfall eller för att myndigheten ska kunna fullgöra en uppgift som avses i 12 § polislagen (1984:387),

i) Polismyndigheten, om myndigheten bedömer att uppgiften behövs i ett särskilt fall för att myndigheten ska kunna lokalisera en person som är dömd till fängelse, rättspsykiatrisk vård eller sluten ungdomsvård i syfte att möjliggöra verkställighet av påföljden,

j) Polismyndigheten eller en åklagarmyndighet, om myndigheten bedömer att uppgiften behövs i ett särskilt fall för att myndigheten ska kunna fullgöra en underrättelseskylldighet enligt 33 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,

k) Skatteverket, om verket bedömer att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende som avser kontroll av skatt eller avgift eller rätt folkbokföringsort enligt folkbokföringslagen (1991:481), och

l) Säkerhetspolisen, om myndigheten bedömer att uppgiften behövs i ett särskilt fall för att myndigheten ska kunna lokalisera en utlänning som inte har fullgjort sin anmälningsskyldighet enligt lagen (2022:700) om särskild kontroll av vissa utlänningar,

2. en uppgift som avses i 31 § första stycket 1 och som gäller brottslig verksamhet eller misstanke om brott till Ekobrottsmyndigheten, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Tullverket, Åklagarmyndigheten eller någon annan myndighet som ska ingripa mot brottet eller den brottsliga verksamheten,

3. en uppgift som avses i 31 § första stycket 1 eller 3 till en regional alarmeringscentral som avses i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler,

4. en uppgift som avses i 31 § första stycket 1 eller 3 samt uppgift om i vilket geografiskt område en viss elektronisk kommunikationsutrustning finns eller har funnits till Polismyndigheten, om myndigheten bedömer att uppgiften behövs i samband med efterforskning av personer som har försvunnit under sådana omständigheter att det kan antas att det då fanns eller fortfarande finns fara för deras liv eller allvarlig risk för deras hälsa, och

5. en uppgift som avses i 31 § första stycket 3 om vilka övriga tillhandahållare av elektroniska kommunikationsnät eller elektroniska kommunikationstjänster som har deltagit vid överföringen av ett meddelande som omfattas av ett föreläggande enligt 27 kap. 16 § rättegångsbalken att bevara en viss lagrad uppgift till den myndighet som meddelat föreläggandet.

Ersättning för att lämna ut andra uppgifter enligt första stycket 3 än lokaliseringssuppgifter ska vara skälig med hänsyn till kostnaderna för utlämnandet.

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

15 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (2023:200)

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 15 § mervärdesskattelagen (2023:200) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

15 §

Om en vara återtas med stöd av förbehåll om återtaganderätt enligt konsumentkreditlagen (2010:1846) eller lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl., får leverantören minska beskattningsunderlaget med vad denne vid avräkning med förvärvaren tillgodoräknar förvärvaren för den återtagna varans värde. Denna rätt gäller bara om leverantören kan visa att den ingående skatt som hänförs till förvärvet av varan inte till någon del varit avdragsgill för förvärvaren.

Om en vara återtas med stöd av förbehåll om återtaganderätt enligt konsumentkreditlagen (2026:000) eller lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl., får leverantören minska beskattningsunderlaget med vad denne vid avräkning med förvärvaren tillgodoräknar förvärvaren för den återtagna varans värde. Denna rätt gäller bara om leverantören kan visa att den ingående skatt som hänförs till förvärvet av varan inte till någon del varit avdragsgill för förvärvaren.

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

16 Förslag till lag om ändring i lagen (2023:254) om vissa produkters och tjänsters tillgänglighet

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (2023:254) om vissa produkters och tjänsters tillgänglighet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

audiovisuella medietjänster: beställ-tv och tv-sändningar enligt 3 kap. 1 § 6 och 22 radio- och tv-lagen (2010:696),

banktjänster för konsument: tillhandahållande för konsument av följande banktjänster och finansiella tjänster:

– kreditavtal som omfattas av konsumentkreditlagen (2010:1846),
– tjänster som anges i 2 kap. 1 § 1, 2, 4 och 5 samt 2 § 1, 2, 4 och 5 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

– kreditavtal som omfattas av konsumentkreditlagen (2026:000),
– betaltjänster enligt 1 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster,
– tjänster med anknytning till öppnande, användning och avslutande av ett betalkonto, däribland betaltjänster och betalningstransaktioner som omfattas av 1 kap. 7 § 1 lagen om betaltjänster samt kontokrediter och tjänster som tillåter överskridande av behållningen på ett bankkonto, och
– elektroniska pengar enligt 1 kap. 2 § 2 lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

betalningsterminal: anordning vars huvudsyfte är att göra det möjligt att genomföra betalningar med användning av betalningsinstrument enligt 1 kap. 4 § lagen om betaltjänster vid ett fysiskt försäljningsställe men inte i en virtuell miljö,

distributör: fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, förutom tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en produkt på marknaden,

e-bok: tjänst som innefattar ett tillhandahållande av digitala filer som innehåller en elektronisk version av en bok som mestadels finns som text eller i grafisk form,

e-handelstjänster: tjänster som tillhandahålls på distans, genom webbplatser och tjänster för mobila enheter, på elektronisk väg och på individuell begäran av en konsument i syfte att ingå ett konsumentavtal,

ekonomisk aktör: tillverkare, representant, importör, distributör eller tjänsteleverantör,

elektroniska biljetter: system i vilka resebevis, i form av en eller flera resebiljetter, reseabonnemang eller resekredit, lagras elektroniskt på ett fysiskt transportkort eller en annan enhet i stället för att skrivas ut som pappersbiljett,

elektroniska biljettförsäljningstjänster: system i vilka biljetter för persontrafik köps, inbegripet onlineköp med hjälp av en enhet med interaktiv datorkapacitet, för leverans till köparen i elektronisk form för att möjliggöra att de kan skrivas ut i pappersform eller visas upp på en mobil enhet med interaktiv datorkapacitet,

elektronisk kommunikationstjänst: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation,

harmoniserad standard: harmoniserad standard enligt artikel 2.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG,

importör: fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionen och som släpper ut en produkt från ett tredjeland på unionsmarknaden,

interaktiv datorkapacitet: funktion till stöd för interaktion mellan människa och utrustning som möjliggör behandling och överföring av data, tal eller video, eller en kombination därav,

konsument: fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,

läsplatta: särskild utrustning, inklusive både maskinvara och programvara, som används för att disponera, navigera i, läsa och använda e-bokfiler,

mikroföretag: företag med färre än tio anställda och som har en årsomsättning eller en årlig balansomslutning som inte överstiger 2 miljoner euro,

operativsystem: programvara som bland annat hanterar gränssnittet till yttre maskinvara, schemalägger uppgifter, tilldelar lagring och presenterar ett standardgränssnitt för användaren när inget tillämpningsprogram körs, inklusive ett grafiskt användargränssnitt, oavsett om sådan programvara är inbyggd i datormaskinvara med generella användningsområden som är avsedd för konsumenter eller utgör fristående programvara som är avsedd att köras på datormaskinvara med generella användningsområden som är avsedd för konsumenter, men exklusive operativsystemladdare, bios (basic input-output system) eller andra fasta program som behövs vid start av en dator eller när operativsystemet installeras,

passagerartransporttjänster med buss: tjänster som anges i artikel 2.1 och 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004,

passagerartransporttjänster med fartyg: persontrafiktjänster enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004, med undantag för de tjänster som avses i artikel 2.2 i den förordningen,

passagerartransporttjänster med luftfartyg: kommersiella luftfartstjänster för passagerare enligt artikel 2 l i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2006 av den 5 juli 2006 om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet i samband med avfärd från, transitering genom eller ankomst till en flygplats, när flygplatsen är belägen inom en medlemsstats territorium, inbegripet flygningar som avgår från en flygplats som är belägen i ett tredjeland till en flygplats som är belägen inom en medlemsstats territorium, om tjänsterna tillhandahålls av ett unionslufttrafikföretag,

passagerartransporttjänster med tåg: persontrafik på järnväg enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/782 av den 29 april 2021 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer,

produkt: ämne, preparat eller annan vara framställd genom en tillverkningsprocess, dock inte livsmedel, foder, levande växter eller djur, produkter av mänskligt ursprung samt produkter av växter eller djur med direkt koppling till deras framtida fortplantning,

regionaltransporter: regional trafik enligt artikel 3.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde, i den ursprungliga lydelsen, dock endast avseende järnväg, buss, tunnelbana, spårväg och trådbuss,

representant: fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionen och som enligt en skriftlig fullmakt från tillverkaren har rätt att i dennes ställe utföra särskilda uppgifter,

släppa ut på marknaden: det första tillhandahållandet av en produkt på unionsmarknaden,

stads- och förortstransporter: stads- och förortstrafik enligt artikel 3.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU, i den ursprungliga lydelsen, dock endast avseende järnväg, buss, tunnelbana, spårväg och trådbuss,

tekniska specifikationer: tekniska specifikationer enligt artikel 2.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 som ger förutsättningar för att uppfylla de tillgänglighetskrav som gäller för en produkt eller tjänst,

tillhandahållande på marknaden: leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt,

tillverkare: fysisk eller juridisk person som tillverkar eller låter konstruera eller tillverka en produkt och saluför den produkten, i eget namn eller under eget varumärke,

tjänst: tjänst enligt 4 § lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden,

tjänsteleverantör: fysisk eller juridisk person som tillhandahåller en tjänst på unionsmarknaden eller som erbjuder sig att tillhandahålla en sådan tjänst till konsumenter i unionen,

tjänster som ger åtkomst till audiovisuella medietjänster: tjänster som överförs via ett elektroniskt kommunikationsnät som används för att identifiera, välja, ta emot information om samt använda sådana audiovisuella medietjänster och eventuella tillhandahållna funktioner (såsom undertexter för döva eller hörselskadade personer, syntolkning, talad textning eller teckenspråkstolkning) som följer av att tjänsterna tillgängliggörs i enlighet med 5 kap. 12 § radio- och tv-lagen.

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

17 Förslag till lag om ändring i lagen (2023:714) om förvärv och förvaltning av nödlidande kreditavtal

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 3 och 8 §§ lagen (2023:714) om förvärv och förvaltning av nödlidande kreditavtal ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 3 §¹

I denna lag avses med

1. *bostadskreditinstitut*: ett institut som inte är ett kreditinstitut och som står under tillsyn av Finansinspektionen enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter eller av en behörig myndighet i ett annat land inom EES i enlighet med artikel 35 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 när det bedriver verksamhet i det landet,

1. *bostadskreditinstitut*: ett institut som *bedriver verksamhet med bostadskrediter och som* inte är ett kreditinstitut och som står under tillsyn av Finansinspektionen enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter *och vissa andra konsumentkrediter* eller av en behörig myndighet i ett annat land inom EES i enlighet med artikel 35 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 när det bedriver verksamhet i det landet,

2. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3. *hemland*: det land där en kreditförvaltare, en kreditförvärvare, en representant eller en låntagare har hemvist eller registrerat säte eller, om aktören enligt sin nationella rätt inte har något registrerat säte, huvudkontor,

4. *kreditförvaltare*: en juridisk person med tillstånd att inom ramen för sin näringsverksamhet inom EES bedriva kreditförvaltning för en kreditförvärvares räkning av ett nödlidande kreditavtal,

5. *kreditförvaltning*: att vidta en eller flera av följande åtgärder när det gäller ett nödlidande kreditavtal:

a) indrivning av betalning från en låntagare för en kreditförvärvares räkning,

b) omförhandling av villkor med en låntagare enligt en kreditförvärvares instruktioner,

c) hantering av en låntagares klagomål, och

d) hantering av information till en låntagare om den fordran som är förfallen till betalning, om avgifter eller om förändring av ränta,

¹ Senaste lydelse 2025:602.

6. *kreditförvärvare*: en fysisk eller juridisk person som inte är ett kreditinstitut och som inom ramen för sin näringsverksamhet förvärvat ett nödlidande kreditavtal,

7. *kreditinstitut*: detsamma som kreditinstitut och utländskt kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

8. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet, beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 5 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse, representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

9. *mindre företag*: ett företag som sysselsätter färre än 250 personer och vars årsomsättning inte överstiger 50 miljoner euro, eller vars balansomslutning inte överstiger 43 miljoner euro per år,

10. *nödlidande kreditavtal*: ett kreditavtal som har ingåtts av ett kreditinstitut, eller en kreditgivares rättigheter enligt ett sådant kreditavtal, som klassificeras som en nödlidande exponering enligt artikel 47a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

11. *representant*: en fysisk eller juridisk person som företräder en kreditförvärvare från ett land utanför EES och som har hemvist eller registrerat säte, eller, om representanten enligt nationell rätt inte har något registrerat säte, huvudkontor, inom EES,

12. *tillhandahållare av kreditförvaltningstjänster*: en fysisk eller juridisk person som för en kreditförvaltares räkning utför kreditförvaltningsverksamhet,

13. *utländskt konsumentkreditinstitut*: ett institut som inte är ett kreditinstitut och som står under tillsyn av en behörig myndighet i ett annat land inom EES i enlighet med artikel 20 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG när det bedriver verksamhet i det landet, och

14. *värmland*: ett annat land inom EES än hemlandet där en kreditförvaltare har etablerat en filial eller utför kreditförvaltning.

8 §

Bestämmelser om inkassoverksamhet finns i inkassolagen (1974:182).

Ytterligare bestämmelser som gäller för krediter som har lämnats till en konsument finns i konsumentkreditlagen (2010:1846).	Ytterligare bestämmelser som gäller för krediter som har lämnats till en konsument finns i konsumentkreditlagen (2026:000).
--	---

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.

18 Förslag till lag om ändring i lagen (2026:226) om begränsning av bostadskrediter

Härigenom föreskrivs att 2 och 11 §§ lagen (2026:226) om begränsningar av bostadskrediter ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2026:226

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag betyder

belåningsgrad: det aktuella totala kreditbeloppet i förhållande till bostadens marknadsvärde,

bostadskredit: en kredit som lämnas för en bostad i Sverige och som är förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt, eller som är förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet,

kreditgivare: ett svenskt eller utländskt kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller en svensk eller utländsk kreditgivare enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter, och

kreditgivare: ett svenskt eller utländskt kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller en svensk eller utländsk kreditgivare enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter och vissa andra konsumentkrediter, och

marknadsvärde: det pris som skulle uppnås vid en marknadsmässig försäljning av bostaden.

11 §

Kreditgivaren får medge att kredittagaren inte amorterar en sådan kredit som avses i 4 § fjärde stycket andra meningen konsumentkreditlagen (2010:1846).

Kreditgivaren får medge att kredittagaren inte amorterar en sådan kredit som avses i 8 kap. 8 § konsumentkreditlagen (2026:000).

Denna lag träder i kraft den 20 november 2026.